

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till narkotikalag och vissa lagar som har samband med den

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I propositionen föreslås att det stiftas en ny narkotikalag. Syftet är att effektivisera narkotikakontrollen men inte att ändra den nationella narkotikapolitiken. Avsikten med lagen är att förhindra olaglig import till Finland, export från Finland, tillverkning, spridning och användning av narkotika. Europeiska gemenskapens förordningar om handel med narkotikaprekursorer inom gemenskapen och med tredjeländer tillämpas direkt på narkotikaprekursorer. Det är således inte nödvändigt att i lagen innefatta bestämmelser om narkotikaprekursorer (råvaror) i samma omfattning som nu. Det framförs inga väsentliga ändringar till gällande principer och metoder, utan dessa preciseras endast på det sätt som grundlagen förutsätter.

Definitionen på narkotika skall på samma sätt som för närvarande bygga på internationella fördrag. Definitionen på narkotika föreslås bli kompletterad så att man med stöd av statsrådets förordningar även kan anse sådana ämnen vara narkotika, om vars innefattande i tillsynen skall beslutas i enlighet med Europeiska unionens råds beslut om informationsutbyte, riskbedömning och kontroll avseende nya psykoaktiva ämnen.

Lagen skall innefatta bestämmelser om allmänna förbud gällande narkotika. Högsta ledningen och styrningen av att föreskrifterna i narkotikalagstiftningen iakttas ankommer som för närvarande på social- och hälsovårdsministeriet.

Läkemedelsverket skall fortsättningsvis fungera som tillstånds- och tillsynsmyndighet. Tillsynsmyndighetens verksamhetsmöjligheter effektiviseras och befogenheterna pre-

ciseras jämfört med läget idag. Läkemedelsverket skall ha rätt att få uppgifter i tillståndsärenden som verket behandlar samt vara skyldig att ge andra myndigheter uppgifter om ärenden som gäller narkotikalagens tillämpningsområde.

I lagen föreskrivs om tillståndsplikt för användning av ämnen, preparat och testsystem som används i medicinska syften, forskning och produktutveckling samt för konstaterande av narkotika. Tillståndsförfarandet preciseras och utvidgas till att även gälla hantering av narkotika. Läkemedelspreparat som används i förstahjälpsverksamhet samt för personlig medicinering befrias från tillståndsförfarandet vid import och export. Beträffande övervakningen skall polis-, tull- och gränsbevakningsmyndigheterna ges rätt till innehav och annan hantering av narkotika i samband med brottsbekämpning.

I lagen skall innefattas exaktare bestämmelser om hantering, lagring och transport av narkotika samt om bokföringsskyldigheten, liksom även om beslag och förstöring.

I lagen skall föreskrivas noggrannare än nu om påföljder. Den nya lagen skall även innehålla bestämmelser om möjligheter att söka ändring samt nödvändiga övergångsbestämmelser vad gäller tillståndsförfarandet.

På grund av den nya narkotikalagen ändras även strafflagen samt vissa hänvisningar i lagen om integritetsskydd i arbetslivet och lagen om företagshälsovård.

De föreslagna lagarna avses träda i kraft så snart som möjligt efter det att de har antagits och blivit stadfästa.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLL.....	2
ALLMÄN MOTIVERING	4
1. Inledning	4
2. Nuläge.....	4
2.1. Internationella fördrag	4
2.2. Europeiska gemenskapens bestämmelser	5
2.3. Gällande narkotikalag	7
2.4. Bedömning av nuläget	9
3. Målsättning och de viktigaste förslagen.....	10
3.1. Målsättning	10
3.2. De viktigaste förslagen.....	10
4. Propositionens konsekvenser	11
4.1. Ekonomiska konsekvenser	11
4.2. Konsekvenser för myndigheterna.....	11
4.3. Konsekvenser för miljön.....	11
4.4. Samhälleliga konsekvenser	11
5. Beredningen av propositionen	11
5.1. Beredningsskeden	11
5.2. Remissyttranden och hur de har beaktats	12
6. Samband med annan lagstiftning	12
DETALJMOTIVERING	13
1. Motivering till lagförslagen.....	13
1.1. Narkotikalagen.....	13
1.2. Strafflagen	26
1.3. Lagen om integritetsskydd i arbetslivet.....	26
1.4. Lagen om företagshälsovård	26
2. Närmare bestämmelser och föreskrifter	26
3. Ikraftträdande	26
4. Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning.....	27
LAGFÖRSLAG	28
Narkotikalag	28
Lag om ändring av 50 kap. 1 och 5 § i strafflagen	38
Lag om ändring av 6 § i lagen om integritetsskydd i arbetslivet.....	39
Lag om ändring av 3 § i lagen om företagshälsovård	40
BILAGA	41
PARALLELLTEXTER	41
Lag om ändring av 50 kap. 1 och 5 § i strafflagen	41

Lag om ändring av 6 § i lagen om integritetsskydd i arbetslivet.....	42
Lag om ändring av 3 § i lagen om företagshälsovård	43
BILAGA	44
Statsrådets förordning om narkotika.....	44

ALLMÄN MOTIVERING

1. Inledning

I propositionen föreslås att det stiftas en ny narkotikalag samt att därtill hörande nödvändiga ändringar görs till 50 kap. 1 och 5 § i strafflagen (39/1889) samt till 6 § 2 mom. i lagen om integritetsskydd i arbetslivet (759/2004) och till 3 § 1 mom. i lagen om företagshälsovård (1383/2001). Syftet är att ändra Finlands nationella narkotikalagstiftning så att den motsvarar gemenskapens lagstiftning. Därför är det inte nödvändigt att i nuvarande omfattning innefatta bestämmelser om narkotikaprekursorer (råvaror) i den nya narkotikalagen. I propositionen har även beaktats de krav som grundlagen ställer på reglering om rättigheter, förmåner och skyldigheter. Förslaget effektiverar den nationella narkotikatillsynen.

2. Nuläge

2.1. Internationella fördrag

Narkotikatillsynen bygger på statsfördrag. Sådana är a) 1961 års allmänna narkotikakonvention (FördrS 43/1965), som ingicks i New York den 30 mars 1961 i, sådan den lyder ändrad genom protokollet rörande ändringar i 1961 års allmänna narkotikakonvention (FördrS 42/1975), som ingicks i Genève den 25 mars 1972, nedan 1961 års allmänna narkotikakonvention, b) konventionen angående psykotropiska ämnen (FördrS 60/1976), som ingicks i Wien den 21 februari 1971, nedan 1971 års konvention om psykotropa ämnen, samt c) Förenta nationernas konvention mot olaglig hantering av narkotika och psykotropa ämnen (FördrS 44/1994), som ingicks i Wien den 20 december 1988, nedan 1988 års konvention om narkotika och psykotropa ämnen.

1961 års allmänna narkotikakonvention samt dess ändringsprotokoll inriktar sig särskilt på opium, cannabispreparat och kokain samt derivat av dessa. Den narkotika som konventionen avser uppräknas i fyra förteckningar som bifogats konventionen. Dessa har senare kompletterats till att även omfatta syntetiska preparat. Konventionen omfattar såle-

des förutom i förteckningarna nämnd narkotika även de preparat som innehåller dessa. Förteckningarna har sammanställts enligt de tillsynsåtgärder som varje enskilt narkotikum och preparat innehållande detta har ansetts kräva.

1971 års konvention om psykotropa ämnen inriktar sig på psykofarmaka med samma verkningar som de ämnen som avses i den allmänna narkotikakonventionen. Konventionen gäller bl.a. amfetamin och besläktade ämnen samt barbiturater. Även i denna konvention har ämnena indelats i fyra grupper enligt de tillsynsåtgärderna som varje enskilt ämne och preparat innehållande detta har ansetts kräva. Parterna i konventionen har dessutom under i konventionen nämnda villkor en möjlighet att besluta om befriande av preparat innehållande i konventionen avsedda ämnen från vissa tillsynsåtgärder.

Syftet med dessa konventioner har varit att skapa ett internationellt tillsynssystem med vilket man har strävat efter att begränsa produktion och användning av samt handel med de ämnen som avses i konventionerna uteslutande till medicinska ändamål och forskningsändamål. Förteckningarna såväl i den allmänna narkotikakonventionen som i konventionen om psykotropa ämnen har fortlöpande kompletterats.

Det internationella samarbetet för att förebygga olaglig narkotikahandel har därutöver effektiverats med 1988 års konvention om narkotika och psykotropa ämnen. Konventionen förpliktar till att även utöva tillsyn över ämnen som används för tillverkning av narkotika och preparat innehållande dessa, även om dessa som sådana inte är narkotika. De ämnen som skall övervakas har uppräknats i två förteckningar som bifogats konventionen. I förteckning I ingår ämnen, där det till och med ur små mängder är möjligt att genom omvandling få narkotika. Förteckningen omfattar för närvarande N-acetyl-antranilsyra, efedrin, ergometrin, ergotamin, ättiksyraanhydrid, 1-fenyl-2-propanon, isosafrol, kaliumpermanganat, lysergsyra, 3,4-metylendioxifenyl-2-propanon, norefedrin, piperonal, pseudoefedrin och safrol samt salter av dessa, om sådana salter kan förekomma.

ma. I förteckning II ingår ämnen som kontinuerligt används i stora mängder till exempel inom kemiindustrin, men som även kan användas vid tillverkning av narkotika. Förteckningen omfattar för närvarande antranilsyra, aceton, etyleter, fenylättiksyra, klorvätesyra, metyletylketon, piperidin, svavelsyra och toluen samt salter av dessa, om sådana salter kan förekomma, med undantag för salter av klorvätesyra och svavelsyra.

2.2. Europeiska gemenskapens bestämmelser

Europeiska gemenskapen (EG) har inte utfärdat bestämmelser om narkotikatillsynen, utan tillsynen i Europeiska unionens medlemsstater är baserad på den lagstiftning som de enskilda medlemsländerna utfärdat på basis av statsfördragen. Medlemsstaterna har dock ansett det vara viktigt att samarbeta för att bekämpa narkotikamissbruk samt att försöka samordna sina lagstiftningar i den utsträckning som det är nödvändigt för förebyggande och bekämpning av olaglig narkotikahandel. Det har särskilt ansetts att riskerna i samband med utvecklingen av syntetisk narkotika kräver snabba åtgärder av medlemsstaterna och att det kan uppstå problem i det internationella samarbetet mellan medlemsstaternas rättsliga myndigheter och mellan de parter som övervakar att lagen följs om inte nya former av syntetisk narkotika underordnas strafflagstiftningen i samtliga medlemsstater. Av denna anledning godkände rådet den 16 juni 1997 en gemensam åtgärd om informationsutbyte, riskbedömning och kontroll av syntetiska droger.

Den gemensamma åtgärden upphävdes genom rådets beslut 2005/387/RIF av den 10 maj 2005 om informationsutbyte, riskbedömning och kontroll avseende nya psykoaktiva ämnen. Beslutet avser enligt artikel 2 även ämnen som för närvarande inte finns upptagna i 1961 års allmänna konvention och som kan innebära ett jämförbart hot mot folkhälsan som de ämnen som finns upptagna i förteckning I, II eller IV i denna, dvs. ny narkotika. Beslutet avser även ämnen som inte finns upptagna i 1971 års konvention om psykotropa ämnen och som kan innebära ett jämförbart hot mot folkhälsan som de ämnen

som finns upptagna i förteckning I, II, III eller IV i denna, dvs. ny psykotrop narkotika. Beslutet berör slutprodukter, men inte narkotikaprekursorer.

Enligt artikel 4 i rådets beslut är varje medlemsstat skyldig att se till att dess nationella enhet inom Europeiska polisbyrån (Europol) och dess företrädare i Europeiska nätverket för information om narkotika och narkotikamissbruk (Reitox) informerar Europols narkotikaenhet (EDU) och Europeiska centrumet för kontroll av narkotika och narkotikamissbruk (ECNN) om olaglig främställning av, handel med och användning av nya psykoaktiva ämnen och preparat som innehåller nya psykoaktiva ämnen. Europol och ECNN samlar in de uppgifter som de får från medlemsstaterna och överlämnar dem omedelbart till varandra och till de nationella enheterna inom Europol och företrädarna för Reitox-nätverket i medlemsstaterna samt kommissionen och Europeiska läkemedelsmyndigheten. Om Europol och ECNN anser att de uppgifter som en medlemsstat lämnar om ett nytt psykoaktivt ämne inte motiverar att uppgifterna sprids, skall de omedelbart meddela detta till den medlemsstat som gjort anmälan. Europol och ECNN skall motivera sitt beslut inför rådet inom sex veckor.

Om Europol och ECNN, eller rådet, med en majoritet av sina medlemmar, anser att de uppgifter som en medlemsstat lämnat om ett nytt psykoaktivt ämne motiverar att ytterligare information samlas in, skall Europol och ECNN enligt artikel 5 i rådets beslut kolla tionera och presentera de insamlade uppgifterna i form av en gemensam rapport, som tillställs rådet, Europeiska läkemedelsmyndigheten och kommissionen.

Eventuella risker förknippade med användning av och olaglig handel med nya ämnen och eventuella följder av förbudande av ett ämne bedöms enligt artikel 6 i beslutet av experter utsedda av medlemsstaterna vid ett särskilt möte under överinseende av ECNN:s utvidgade vetenskapliga kommitté, dit även representanter för kommissionen, Europol och Europeiska läkemedelsmyndigheten kallas. Bedömningens resultat sammanställs i en rapport. Med utgångspunkt i denna rapport kan kommissionen förelägga rådet ett initiativ om att det nya ämnet skall understäl-

las kontrollåtgärder. Rådets beslut fattas i enlighet med artikel 8 med kvalificerad majoritet på grundval av artikel 34.2 c i fördraget om Europeiska unionen.

Om rådet fattar ett jakande beslut, skall medlemsstaterna enligt artikel 9 inom den tid som fastställs i beslutet vidta de åtgärder som enligt deras nationella lagstiftning krävs för att underställa det nya psykotropa ämnet de kontrollåtgärder och sådana straffrättsliga påföljder som föreskrivs i deras lagstiftning i enlighet med förpliktelseerna enligt 1971 års konvention om psykotropa ämnen. På samma sätt skall förfaras för att underställa ett nytt ämne de kontrollåtgärder och sådana straffrättsliga påföljder som föreskrivs i deras lagstiftning i enlighet med förpliktelseerna enligt 1961 års allmänna narkotikakonvention.

Med stöd av Europeiska unionens gemensamma åtgärd från 1997 har rådet utfärdat tre beslut, varav det första berör ett ämne som kallas 4-MTA (P-metyltioamfetamin eller 4-metyltioamfetamin), det andra ett ämne som kallas PMMA (parametoximetylamfetamin eller N-metyl-1-[4-metoxifenyl]-2-aminopropan) och det tredje de nya syntetiska drogerna 2C-I (4-jodo-2,5-dimetoxifenetylamen), 2C-T-7 (2,5-dimetoxi-4-(n)-propyltiofenetylamen) och TMA-2 (2,4,5-trimetoxi amfetamin). Enligt artikel 12 i rådets beslut om informationsutbyte, riskbedömning och kontroll avseende nya psykoaktiva ämnen är dessa och andra beslut som fattats av rådet på grundval av artikel 5 i den gemensamma åtgärden rättsligt bindande även i fortsättningen, trots att 1997 års gemensamma åtgärd upphävdes den 21 maj 2005.

Om tillsynen över narkotikaprekursorer föreskrivs i Europeiska gemenskapens lagstiftning som grundar sig på ovan nämnda 1988 års konvention om narkotika och psykotropa ämnen.

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 273/2004 av den 11 februari 2004 om narkotikaprekursorer, nedan förordningen om handel med narkotikaprekursorer inom gemenskapen, har som syfte att verkställa en enhetlig tillsyn över handeln med narkotikaprekursorer inom EU och förhindra att dessa ämnen avleds till olaglig tillverkning.

Med ämnen som skall kontrolleras, dvs. förtecknade ämnen, avses i bilaga I till för-

teckningen uppräknade ämnen, inklusive blandningar och naturprodukter som innehåller sådana ämnen. Förtecknade ämnen innefattar dock inte läkemedel enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel. Förtecknade ämnen innefattar inte heller farmaceutiska preparat, blandningar, naturprodukter och andra preparat som innehåller förtecknade ämnen och som är beredda på ett sådant sätt att dessa ämnen inte lätt kan användas eller utvinas genom metoder som lättillämpliga eller ekonomiskt fördelaktiga. De förtecknade ämnena har indelats i tre kategorier, och nivån på tillsynen varierar beroende på till vilken kategori ämnet hör. Kategori 1 av förtecknade ämnen motsvarar förteckning I i 1988 års konvention om narkotika och psykotropa ämnen. De ämnen som ingår i förteckning II i konventionen har i förordningen indelats i två kategorier på så sätt, att industrikemikalier som är föremål för omfattande laglig handel har placerats i kategori 3, och övriga ämnen i kategori 2.

I förordningen om handel med narkotikaprekursorer inom gemenskapen definieras även icke förtecknade ämnen, med vilket avses ämnen som inte har tagits upp i bilaga I till förordningen, men beträffande vilka det har fastställts att de används för olaglig tillverkning av narkotika eller psykotropa ämnen. Kommissionen publicerar regelbundet en förteckning över icke förtecknade ämnen, dvs. en lista över s.k. frivilligt kontrollerade kemikalier. Dess syfte är att hjälpa industrin att frivilligt kontrollera handeln med dessa ämnen.

Enligt förordningen om handel med narkotikaprekursorer inom gemenskapen förutsätter innehav eller utsläppande på marknaden av ämnen av kategori 1 tillstånd av behöriga myndigheter innan verksamheten utövas. I förordningen ingår bestämmelser om tillståndsförfarandet. Utsläppande på marknaden av ämnen av kategori 2 förutsätter registrering, dvs. en anmälan till behöriga myndigheter innan verksamheten utövas. Apotek, apotek för veterinärmedicin, vissa typer av offentliga myndigheter eller krigsmakten kan beviljas särskilt tillstånd eller för dem kan tillämpas särskild registrering. Utsläppande

av ämnen av kategori 1 och 2 på marknaden förutsätter även att det utses en person som är ansvarig för handeln med förtecknade ämnen.

Förordningen om handel med narkotikaprekursorer inom gemenskapen innehåller även bestämmelser bl.a. om dokumentation och märkning i anslutning till utsläppande av förtecknade ämnen på marknaden samt om kundförsäkran. I förordningen förpliktas även aktörer att omedelbart underrätta behöriga myndigheter om situationer där förtecknade ämnen kan komma att användas till olaglig tillverkning av narkotika eller psykotropa ämnen.

Målet för förordning (EG) nr 111/2005 av den 22 december 2004 om regler för övervakning av handeln med narkotikaprekursorer mellan gemenskapen och tredjeländer, nedan förordningen om handel med narkotikaprekursorer med tredjeländer, är att förhindra att prekursorer till narkotika avleds till olaglig tillverkning i handeln mellan gemenskapen och tredjeländer. De ämnen som övervakas enligt förordningen om handel med narkotikaprekursorer med tredjeländer har definierats och klassificerats på samma sätt som i förordningen om handel med narkotikaprekursorer inom gemenskapen. Även bestämmelserna om icke förtecknade ämnen sammanfaller med motsvarande bestämmelser i förordningen om handel med narkotikaprekursorer inom gemenskapen.

Import, export eller verksamhet som mellanhand avseende förtecknade ämnen i kategori 1 förutsätter tillstånd av behöriga myndigheter. Förordningen innehåller bestämmelser om tillståndsförfarandet. Import, export eller verksamhet som mellanhand avseende ämnen i kategori 2 förutsätter å sin sida att anmälan inlämnas till behöriga myndigheter.

Förordningen om handel med narkotikaprekursorer med tredjeländer har motsvarande bestämmelser som förordningen om handel med narkotikaprekursorer inom gemenskapen beträffande de krav som gäller dokumentation och märkning. Även i förordningen om handel med narkotikaprekursorer med tredjeländer förpliktas aktörer att omedelbart underrätta behöriga myndigheter om situationer där förtecknade ämnen kan komma att

användas till olaglig tillverkning av narkotika eller psykotropa ämnen.

Enligt förordningen om handel med narkotikaprekursorer med tredjeländer förutsätter export av ämnen i kategori 1 och 2 samt, i undantagsfall, även i kategori 3, exporttillstånd för varje enskild leverans. Import av ämnen i kategori 1 förutsätter för sin del importtillstånd för varje enskild leverans. Förordningen innehåller detaljerade bestämmelser om export- och importtillståndsförfarandet.

I förordningarna om handel med narkotikaprekursorer inom gemenskapen och med tredjeländer förutsätts att varje medlemsstat vidtar nödvändiga åtgärder för att ge de behöriga myndigheterna möjligheter att fullgöra sina skyldigheter i fråga om kontroll och övervakning. Sådana åtgärder är bl.a. inhämtande av information om alla beställningar av förtecknade ämnen eller transaktioner där förtecknade ämnen ingår och tillträde till marknadsaktörernas affärslokaler i syfte att få bevis för oegentligheter. Enligt förordningarna skall medlemsstaterna även fastställa bestämmelser om påföljder för överträdelser av bestämmelserna i förordningarna.

Förordningarna om handel med narkotikaprekursorer inom gemenskapen och med tredjeländer skall tillämpas från den 18 augusti 2005.

Kommissionens förordning (EG) nr 1277/2005 om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 273/2004 om narkotikaprekursorer och för förordning (EG) nr 111/2005 om regler för övervakning av handeln med narkotikaprekursorer mellan gemenskapen och tredjeländer utfärdades den 27 juli 2005 och skall tillämpas från den 18 augusti 2005.

2.3. Gällande narkotikalag

I den gällande narkotikalagen (1289/1993) föreskrivs om tillsynen över narkotika och ämnen som kan användas vid tillverkning av narkotika. Narkotikatillsynen bygger på internationella fördrag. Då lagen stiftades ansågs ett internationellt samförstånd om vad som avses med narkotika vara viktigt. Narkotika har därför definierats i narkotikalagens 2 § så att som narkotika betraktas sådana

ämnen och preparat som avses i 1961 års allmänna narkotikakonvention och i 1971 års konvention om psykotropa ämnen. Konventionernas förteckningar har i Finland bringats i kraft genom social- och hälsovårdsministeriets beslut om narkotika och ämnen som kan användas vid tillverkning av narkotika (1709/1993), nedan beslutet om narkotika.

Som enda undantag till de internationella konventionernas förteckningar kan man på basis av bemyndigandet i narkotikalagens 2 § 1 mom. genom förordning föreskriva att till narkotika skall hänföras sådana i förordningen nämnda växter som innehåller något ämne som avses i de ovan nämnda konventionerna. På basis av detta föreskrivs i 1 § i narkotikaförordningen (1603/1993) att växter betraktade som narkotika, utom de som nämns i 1961 års allmänna narkotikakonvention, är katväxten (*Catha Edulis*), kaktusväxter som innehåller meskalin och *Psilocybes*vampar.

Enligt 2 § 2 mom. i narkotikalagen betraktas som ämnen som kan användas vid tillverkning av narkotika, dvs. narkotikaprekursorer, ämnen som upptas i förteckningarna i bilagan till 1988 års konvention om narkotika och psykotropa ämnen, samt preparat som innehåller dessa ämnen, med undantag av läkemedelspreparat eller andra preparat vilka innehåller ämnen som upptas i förteckningarna och är sammansatta så att de ämnen som nämns i förteckningarna inte med lätthet kan användas eller separeras med tillbudsstående metoder. Även de internationella förteckningar som gäller dessa ämnen har i Finland bringats i kraft genom ovan nämnda social- och hälsovårdsministeriets beslut om narkotika. Ämnena har indelats i två förteckningar på motsvarande sätt som i 1988 års konvention om narkotika och psykotropa ämnen.

Utgångspunkten för narkotikatillsynen är att produktion, tillverkning, import, export, distribution, innehav och användning av samt handel med narkotika för andra än medicinska och vetenskapliga ändamål eller ändamål som främjar undersökning av narkotikabrott är förbjuden. Om detta allmänna förbud föreskrivs i narkotikalagens 3 §. Tillverkning, import och export av narkotika för ovan nämnda lagliga ändamål, dvs. för medicinska och vetenskapliga ändamål och ändamål som främjar förebyggande eller undersökning av

narkotikabrott, kräver dessutom tillstånd beviljade av myndigheterna. Grundläggande bestämmelser om beviljande av tillstånd ingår i narkotikalagens 4 och 5 § så att lagens 4 § föreskriver om grunderna för tillstånd för medicinska ändamål, och 5 § om grunderna för tillstånd för vetenskapliga ändamål eller ändamål som främjar förebyggande eller undersökning av narkotikabrott.

På basis av bestämmelserna i 6 § kan från tillståndssystemet befrias sådan narkotika och preparat innehållande dem, om vilka föreskrivs mer specifikt genom förordning, som anses vara förknippade med endast obetydlig fara för missbruk, på samma sätt som läkemedelslager på fartyg och luftfartyg i internationell trafik och passagerares personliga läkemedelspreparat. Om befriande från tillståndsförfarande och tillståndsplikt föreskrivs närmare i 6 § i narkotikaförordningen. I 19 § i läkemedelslagen (395/1987) och i statsrådets förordning om personlig införsel av läkemedelspreparat till Finland (1088/2002) föreskrivs om privatpersoners rätt att importera läkemedelspreparat till Finland för personlig medicinering.

Om tillsynen över ämnen som kan användas vid tillverkning av narkotika föreskrivs i 7 § i narkotikalagen. Läkemedelsverket har enligt 1 mom. i paragrafen rätt att förbjuda import, export och överlåtelse av ett ämne som kan användas vid tillverkning av narkotika, om det finns skäl att misstänka att ämnet är avsett för olaglig tillverkning av narkotika. Om tillsynen över dessa ämnen har med stöd av bemyndigandet i 2 mom. huvudsakligen föreskrivits i narkotikaförordningen. Enligt 3 mom. i paragrafen kan genom förordning föreskrivas att tillverkning, import, export, saluhållande och annan hantering av ämnena i fråga förutsätter tillstånd av Läkemedelsverket eller anmälan till Läkemedelsverket. Tillstånden kan förenas med villkor och ett tillstånd kan återkallas om narkotikalagen, bestämmelser eller föreskrifter utfärdade med stöd av den eller tillståndsvillkor har överträtts eller annat missbruk har förekommit, om tillståndsvillkoren inte längre uppfylls, om de uppgifter som lämnades när tillståndet söktes har varit felaktiga, om tillståndshavaren inte längre är lämpad att bedriva verksamheten i fråga, eller om det på

grund av erhållna uppgifter kan misstänkas att ämnet i fråga kan komma att användas för olaglig tillverkning av narkotika.

I narkotikaförordningens 9 och 9 a—9 e § föreskrivs närmare om den tillsyn som gemenskapslagstiftningen förutsätter såväl då det är fråga om gemenskapernas interna genom direktiv reglerade verksamhet som den i EG:s förordningar reglerade verksamheten med tredjeländer.

I narkotikalagens 8 § ingår en grundläggande bestämmelse gällande påskrifter på narkotika och ämnen som kan användas vid tillverkning av narkotika. Enligt den skall den som tillverkar, importerar, exporterar och överlåter narkotika och ämnen som kan användas vid tillverkning av narkotika se till att på den förpackning i vilken ämnet eller preparatet överläts finns nödvändiga identifieringsuppgifter. Om påskrifterna samt om kraven i fråga om uppgifter som skall lämnas i de handlingar som gäller försändelser och överlåtelser föreskrivs närmare i läkemedelsförordningen.

Vid tillsynen över laglig användning av narkotika är bokföringskravet gällande dessa ämnen och ämnen som kan användas vid deras tillverkning av väsentlig betydelse, liksom även myndigheternas möjlighet att få information baserad på bokföringen. Enligt den grundläggande bestämmelse som ingår i 9 § i narkotikalagen är den som har rätt att producera, tillverka, importera, exportera, distribuera och inneha samt handla med narkotika och ämnen som kan användas vid tillverkning av narkotika skyldig att föra bok över dessa ämnen samt att göra anmälningar och lämna upplysningar i anslutning till dem så som social- och hälsovårdsministeriet närmare bestämmer. Om detta föreskrivs närmare i social- och hälsovårdsministeriets beslut om skyldighet att föra bok över och lämna uppgifter om narkotika samt om hantering och förstöring av narkotika (1708/1993), nedan beslutet om hantering av narkotika, som föreskriver om skyldigheten att föra bok över och lämna uppgifter om narkotika och ämnen som kan användas vid tillverkning av narkotika samt om hantering och förstöring av narkotika. Läkemedelsverket har rätt att på begäran få se bokföringen.

Narkotikalagens 10 § föreskriver om beslag

och förstöring av narkotika. Lagens 11 § ger för sin del Läkemedelsverket en möjlighet att i enlighet med viteslagen (1113/1990) förelägga den som försummar att fullgöra de skyldigheter som anges i narkotikalagen eller enligt föreskrifter eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den ett vite och vid behov utdöma vitet.

Enligt 12 § 1 mom. i narkotikalagen ankommer övervakningen av narkotika och ämnen som används vid tillverkningen av narkotika på Läkemedelsverket under social- och hälsovårdsministeriet. En av Läkemedelsverket utsedd person har enligt 3 mom. även rätt att inspektera bokaler där narkotika eller ämnen som kan användas vid tillverkning av narkotika tillverkas, lagras, förvaras eller på annat sätt hanteras samt i detta sammanhang utan ersättning ta prover för undersökning. Paragrafens 2 mom. innefattar dessutom ett bemyndigande, enligt vilket social- och hälsovårdsministeriet vid behov meddelar föreskrifter om lagring, förvaring, transport och annan hantering samt förstöring av narkotika och ämnen som används vid tillverkning av narkotika. Om detta föreskrivs i beslutet om hantering av narkotika.

I lagens 13 § ingår ett bemyndigande att utfärda en förordning som kompletterar bemyndigandena i de övriga paragraferna.

Enligt lagen om riksomfattande personregister för hälsovården (556/1989) kan Läkemedelsverket ha ett narkotikatillsynsregister. För närvarande upprätthåller Läkemedelsverket emellertid inget sådant register.

2.4. Bedömning av nuläget

Europeiska gemenskapens lagstiftning om narkotikaprekursorer ändrades den 18 augusti 2005 så att direktivet gällande kontrollen över handel med narkotikaprekursorer mellan gemenskapens medlemsstater ersattes med en förordning. Förordningen innefattar bestämmelser om kontrollen av handel med narkotikaprekursorer mellan gemenskapen och tredje länder. Gemenskapens förordningar är till alla delar förpliktigande och tillämpas som sådana i EU:s alla medlemsstater. Sålunda behövs inte längre de bestämmelser som verkställandet av direktivet förutsätter i narkotikalagen. Europeiska gemenskapens lag-

stiftning om narkotikaprekursorer har även ändrats så att i förordningarna om handel med narkotikaprekursorer inom gemenskapen och med tredjeländer utförligt föreskrivs om tillstånds- och anmälningsskyldighet samt om tillståndsförfaranden gällande narkotikaprekursorer. Av denna anledning kan i narkotikalagen inte längre inkluderas bestämmelser om frågor som dessa förordningar reglerar. Förordningarna förutsätter dock att det utfärdas vissa bestämmelser som kompletterar dem.

Även grundlagen förutsätter att narkotikalagen ändras. Om tillsynsåtgärder måste förordnas exaktare än nu på lagnivå. Det är skäl att precisera Läkemedelsverkets ställning som tillsynsmyndighet i narkotikalagen. Samtidigt skall bestämmelserna om tillståndsförfaranden samt bestämmelserna om tillsynen göras klarare och preciseras.

Även det narkotikatillsynsregister som lagen om riksomfattande personregister för hälsovården (556/1989) möjliggör bör utvecklas med beaktande av grundlagens och personuppgiftslagens bestämmelser. Efter som frågan även anknyter till den tillsyns verksamhet som utövas av rättsskyddscentralen för hälsovården, som för närvarande utvidgas och utvecklas, ingår i denna proposition inga förslag till utveckling av registret i fråga för effektivisering av narkotikatillsynen.

3. Målsättning och de viktigaste förslagen

3.1. Målsättning

Propositionen beaktar de nya skyldigheter gällande narkotika och narkotikaprekursorer som föranleds av medlemskapet i Europeiska unionen och som hänför sig till det beslut som rådets fattade våren 2005 samt de två förordningar om narkotikaprekursorer och den förordning om tillämpning av dessa som avses i avdelning 2.2 ovan.

Även de kompletteringar och preciseringar av bestämmelserna som föranleds av grundlagen beaktas. Man försöker även göra lagens text tydligare. Därför beslutade man att skriva om narkotikalagen helt och hållet i stället för att bara ändra den delvis.

I propositionen beaktas dessutom de inter-

nationella skyldigheter som anknyter till förebyggande av narkotikamissbruk.

3.2. De viktigaste förslagen

I propositionen föreslås en komplettering av definitionen på narkotika, där de ämnen och preparat som ingår i förteckningarna i statsfördragen om narkotikatillsyn samt vissa växter betraktas som narkotika. Som narkotika kunde genom förordning av statsrådet även betraktas sådana ämnen om vilkas innehållande i tillsynen beslutas i rådets beslut om informationsutbyte, riskbedömning och kontroll avseende nya psykoaktiva ämnen som utfärdades i maj 2005.

I lagen införs ett totalförbud mot att odla kokabuske, kat, kaktusväxter innehållande meskalin och Psilocybesvampar samt ett förbud mot att odla opiumvallmo och hampa som narkotika eller för användning som råvaror till narkotika.

För narkotikaprekursorer föreslås i propositionen att enbart bestämmelser som kompletterar gemenskapslagstiftningen skall innefattas i narkotikalagen. Narkotikalagen skall även beakta terminologin som används i gemenskapens lagstiftning gällande tillsynen över dessa ämnen.

Narkotikalagen som föreslås i propositionen skall innehålla mera exakta bestämmelser om tillståndsförfaranden och tillsyn än den nuvarande lagen, likaså om aktörers, såsom tillståndshavares, skyldigheter, samt om styrningen av och den allmänna tillsynen över dem. Särskilt vad gäller polisen samt tull- och gränsbevakningsmyndigheterna skall exaktare än nu föreskrivas om brottsbekämpning för att förebygga, avslöja och utreda narkotikabrott.

Utöver nuvarande tillstånd för tillverkning samt import och export skall vid import till och export från Finland även krävas tillstånd för ämnen, preparat och testsystem som används för konstaterande av narkotika och för hantering av narkotika. Läkemedelsverket skall såsom nu fungera som tillståndsmyndighet.

Lagen skall även innefatta noggrannare bestämmelser om märkning av narkotika, bokföring och anmälningsskyldighet, beslag och förstöring samt kontroll av läkemedel som

betraktas som narkotika.

För att effektivisera tillsynen skall narkotikalagen innefatta bestämmelser med stöd av vilka Läkemedelsverket, utöver den information verket har rätt till enligt straffregisterlagen, även skall ha rätt att få de uppgifter ur bötesregistret som verket behöver för att kunna bedöma tillståndssökandens eller tillståndshavares lämplighet då det behandlar sådana tillståndsärenden som avses i lagen. Läkemedelsverket skall även få utlämna uppgifter till myndigheter som på basis av sina lagstadgade uppgifter har rätt att få information om sekretessbelagda ärenden. På samma sätt skall Läkemedelsverket ha rätt att få de uppgifter som det behöver för sina tillstånds- och tillsynsuppgifter.

Propositionen preciserar bestämmelserna i 50 kap. 1 och 5 § i strafflagen. Den föreslagna narkotikalagen skall innefatta förseelse mot narkotikalagen som rekvisit.

4. Propositionens konsekvenser

4.1. Ekonomiska konsekvenser

Propositionen har inte några betydande statsfinansiella verkningar.

4.2. Konsekvenser för myndigheterna

Den föreslagna narkotikalagen effektiviserar och främjar myndigheternas samarbete inom narkotikatillsynen. De åtgärder som föreslås i förordningarna om handel med narkotikaprekursorer inom gemenskapen och med tredje-länder kommer i viss mån att öka Läkemedelsverkets tillsynsuppgifter.

Narkotikalagens styrnings- och tillsynssystem skall tydligare än nu komplettera tillsynssystemet enligt läkemedelslagen. Härvid förtydligas Läkemedelsverkets ställning som tillstånds- och tillsynsmyndighet enligt narkotikalagen. Informering och utbildning skall särskilt inriktas på handeln och industrin inom kemi- och läkemedelsbranschen.

De styrnings-, tillstånds-, tillsyns- och datahanteringsuppgifter som den nya lagstiftningen medför för social- och hälsovårdsministeriet och Läkemedelsverket förutsätter att resurserna ökas med ungefär ett årsverke.

4.3. Konsekvenser för miljön

De bestämmelser om transport och förstöring, bokförings- och anmälningsskyldighet och effektivisering av styrning och tillsyn gällande narkotika som ingår i den nya narkotikalagen enligt propositionen förbättrar indirekt miljöskyddet.

4.4. Samhälleliga konsekvenser

Genom propositionen försöker man förbygga handel med narkotika och minska användningen av narkotika. De föreslagna bestämmelserna kan anses vara neutrala vad gäller effekterna på könen. Den förseelse mot narkotikalagen som införs i den föreslagna narkotikalagen medför ett mera omfattande straffansvar. I propositionen påförs aktörerna inom kemi- och läkemedelsbranschen vissa ytterligare skyldigheter.

5. Beredningen av propositionen

5.1. Beredningsskeden

En arbetsgrupp tillsatt av social- och hälsovårdsministeriet förberedde ändringarna till narkotikalagstiftningen och avlät sitt betänkande den 18 juni 2002. Representanter för justitieministeriet, finansministeriet, inrikesministeriet, social- och hälsovårdsministeriet, Folkhälsoinstitutet, Läkemedelsverket och Tullstyrelsen deltog i arbetsgruppen. Arbetsgruppen föreslog att narkotikalagstiftningen ändras till att motsvara gemenskapens lagstiftning. Förslaget sändes på remiss.

Man var medveten om att gemenskapslagstiftningen höll på att ändras ytterligare. Särskilt justitieministeriets remissvar tog upp de behov att ändra lagstiftningen som grundlagen föranledde. Propositionen bereddes vid social- och hälsovårdsministeriet på basis av arbetsgruppens förslag. Vid beredningen beaktades även statsrådets principbeslut om ett åtgärdsprogram för narkotikapolitiken 2004-2007. Social- och hälsovårdsministeriet beslutade den 12 maj 2004 tillsätta en ny arbetsgrupp där samma instanser var representerade som i den tidigare arbetsgruppen. Den andra arbetsgruppen kom under arbetets gång till slutsatsen att det i stället för partiella änd-

ringar vore mera ändamålsenligt att föreslå en helt ny narkotikalag.

Under beredningen av Europeiska gemenskapens lagstiftning gällande tillsynen över narkotikaprekursorer sände statsrådet riksdagen skrivelse U 13/2003 rd om förslaget till förordning om handel med narkotikaprekursorer inom gemenskapen och skrivelse U 38/2004 rd om förslaget till förordning om handel med narkotikaprekursorer med tredje-länder.

Beredningen av regeringspropositionen har fortsatt som tjänsteuppdrag vid social- och hälsovårdsministeriet med utgångspunkt i förslagen från den arbetsgrupp som social- och hälsovårdsministeriet tillsatt samt de remissvar som inkommit.

5.2. Remissyttranden och hur de har beaktats

Remissvar om arbetsgruppens förslag har begärts och mottagits av utrikesministeriet, justitieministeriet, inrikesministeriet, finansministeriet, jord- och skogsbruksministeriet, kommunikationsministeriet, handels- och industriministeriet, arbetsministeriet och miljöministeriet samt av Folkpensionsanstalten, Luftfartsverket, Folkhälsoinstitutet, centralkriminalpolisen, Läke-medelsverket, Sjöfartsverket, Rättspolitiska forskningsinstitutet, Rättsregistercentralen, gränsbevakningsväsendet, Brottspåföljdsverket, Social- och häl-

sovårdssektorns forsknings- och utvecklingscentral, Social- och hälsovårdens produkt-tillsynscentral, rättsskyddscentralen för hälsovården, Dataombudsmannens byrå, Tullstyrelsen och Riksåklagarämbetet, Finlands Kommunförbund rf, Finlands näringsliv rf, Finlands Fackförbunds Centralorganisation FFC rf, FTFC rf, Akava rf, Kemiska Centralförbundet rf, Kemiindustrin KI rf, Läke-medelsindustrin rf, Suomen apteekkariliitto - Finlands apotekareförbund r.y. och Kuopio universitetsapotek. Dessutom begärdes utlåtanden av Finlands Röda Kors och Helsingfors universitetsapotek. Även Oikeuspoliittinen yhdistys - Rättspolitiska föreningen Demla ry gav ett utlåtande. Kommentarer-na till förslaget var allmänt taget mycket positiva. Remissvaren har beaktats i mån av möjlighet.

6. Samband med annan lagstiftning

Förordningen om handel med narkotikaprekursorer inom gemenskapen, förordningen om handel med narkotikaprekursorer med tredje-länder samt förordningen om tillämpning av dem, som ingår i gemenskapslagstiftningen, trädde i kraft den 18 augusti 2005. Därför bör de lagar som ingår i förslaget träda i kraft så snart som möjligt efter det att de har antagits och blivit stadfästa.

DETALJMOTIVERING

1. Motivering till lagförslagen

1.1. Narkotikalagen

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §. Lagens syften. I paragrafen konstateras narkotikalagens syfte, som är att förhindra olaglig import till Finland, export från Finland, tillverkning, spridning och användning av narkotika. Det finns ingen motsvarande paragraf i den gällande lagen. Syftet motsvarar statsrådets målsättning i ett principbeslut om narkotikapolitiken från 1998 (SHM:s publikationer 1994:4) och i ett principbeslut om ett åtgärdsprogram för narkotikapolitiken 2004—2007 från 2004 (SHM:s publikationer 2004:1) till de delar som den berör narkotikalagen. I övrigt bygger målsättningen i nämnda principbeslut på lagen om nykterhetsarbete (828/1982) och lagen om missbrukarvård (41/1986), till vilka hänvisas i den föreslagna lagens 4 § 2 mom. Också i den nya lagen skall föreskrivas om åtgärder för att förhindra olaglig användning av narkotika.

2 §. Definitioner. Paragrafen motsvarar 2 § i den gällande lagen, kompletterad och preciserad så att om bemyndiganden att utfärda förordningar föreskrivs annanstans i förslaget, alltid vid vederbörande punkt. I denna paragraf fastställs de statsfördrag gällande narkotika som är bindande för Finland som fördragspart, de gemenskapsförordningar som reglerar narkotikaprekursorer, inklusive förordningen om tillämpning av dessa, narkotika, narkotikaprekursorer, tillverkning av narkotika samt produktion av narkotika.

I paragrafens 1 mom. 1 punkt definieras de statsfördrag gällande narkotika som binder Finland som fördragspart, samt deras förkortningar. Dessa konventioner är 1961 års allmänna narkotikakonvention, 1971 års konvention om psykotropa ämnen samt 1988 års konvention om narkotika och psykotropa ämnen.

I paragrafens 1 mom. 2 punkt definieras förordningen om handel med narkotikapre-

kursorer inom gemenskapen, i dess 3 punkt förordningen om handel med narkotikaprekursorer med tredjeländer samt i dess 4 punkt förordningen om tillämpning av de ovan nämnda förordningarna.

I paragrafens 1 mom. 5 punkt definieras vad som i den föreslagna lagen avses med narkotika. Punkten motsvarar definitionen i 2 § 1 mom. i den gällande lagen, kompletterad med ämnen som enligt rådets beslut om informationsutbyte, riskbedömning och kontroll avseende nya psykoaktiva ämnen från 2005 betraktas som narkotika, samt med vissa växter som i den gällande narkotikaförordningen betraktas som narkotika.

Det föreslås att narkotika på samma sätt som för närvarande skall definieras inom ramen för ett tvåstegssystem. I narkotikalagen definieras i stora drag vilka ämnen, preparat och växter som anses som narkotika. För att undvika eventuella tolkningssvårigheter uppräknas i en föreskrift på lägre nivå, som enligt förslaget är en förordning av statsrådet, på ett uttömmande sätt samtliga ämnen som enligt narkotikalagstiftningen skall anses som narkotika. En noggrant avgränsad definition av narkotika motsvarar även kravet enligt den straffrättsliga legalitetsprincipen enligt 8 § i grundlagen. Detta är av betydelse, eftersom det i 50 kap i strafflagen i fråga om narkotika skall hänvisas till den föreslagna narkotikalagen. Motsvarande definitionssätt iakttas även i fråga om dopningsbestämmelserna i 44 kap. i strafflagen, och mera detaljerat i statsrådets förordning om de dopningsmedel som avses i 44 kap. 16 § 1 mom. strafflagen (705/2002).

Enligt paragrafens 1 mom. 5 punkt anses följande ämnen som narkotika:

a) de ämnen, preparat och växter som avses i 1961 års allmänna narkotikakonvention som ingår i nämnda konventions gällande förteckningar (förteckningarna I—IV),

b) de ämnen och preparat som avses i 1971 års konvention om psykotropa ämnen som ingår i nämnda konventions gällande förteckningar (förteckningarna I—IV),

c) ämnen om vars innefattande i tillsynen beslutas i enlighet med rådets beslut 2005/387/RIF, samt

d) kat (*Catha edulis*), kaktusväxter innehållande meskalin och *Psilocybesvampar*.

I paragrafens 1 mom. 6 punkt definieras narkotikaprekursorer, för vilka i den gällande lagen används benämningen ämnen som kan användas vid tillverkning av narkotika. Även i förordningarna om handel med narkotikaprekursorer inom gemenskapen och med tredjeländer används benämningen narkotikaprekursorer, vilket innebär att terminologin i den nationella lagstiftningen och i gemenskapens lagstiftning i detta hänseende blir enhetlig.

I definitionen på narkotikaprekursorer hänvisas till de förtecknade ämnen som avses i artikel 2 a i förordningen om handel med narkotikaprekursorer inom gemenskapen, och inte längre till de ämnen som nämns i förteckningen i 1988 års konvention om narkotika och psykotropa ämnen. Detta är motiverat, eftersom nämnda gemenskapsförordningar skall tillämpas på tillsynen över narkotikaprekursorer. Ändringen har inga återverkningar i fråga om de ämnen som övervakas, eftersom Europeiska gemenskapen som en av parterna i 1988 års konvention om narkotika och psykotropa ämnen är skyldig att kontrollera de ämnen som avses i konventionen. Eftersom de förtecknade ämnena i förordningen om handel med narkotikaprekursorer inom EU och i förordningen om handel med narkotikaprekursorer med tredjeländer i stället för i de två förteckningar som används i konventionen har förtecknats i tre skilda kategorier, innebär ändringen även att bestämmelserna blir lättare att förstå.

Enligt paragrafens 1 mom. 7 punkt skall, med undantag av produktion, alla de förfaringssätt genom vilka narkotika kan erhållas, samt rening och omvandling av narkotika till annan narkotika, anses vara tillverkning av narkotika. Bestämmelsen motsvarar första meningen i 2 § 3 mom. i den gällande lagen.

Enligt paragrafens 1 mom. 8 punkt skall avskiljande av opium, kokablod, cannabis eller cannabisbarts från växter i vilka dessa ingår anses vara produktion av narkotika. Bestämmelsen motsvarar 2 § 3 mom. i den gällande lagen.

Enligt paragrafens 2 mom. kan genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om vilka ämnen, preparat och växter som anses som narkotika. Genom förordning av statsrådet kan även vid behov utfärdas närmare bestämmelser om social- och hälsovårdsministeriets skyldighet att upprätthålla databaser om narkotika som avses i narkotikalagen.

3 §. Tillämpningsområde. På motsvarande sätt som i 1 § 1 mom. i den gällande lagen skall lagen enligt denna paragraf tillämpas på narkotikatillsynen. Den föreslagna lagen skall dessutom tillämpas på tillsynen över narkotikaprekursorer utöver vad som om detta föreskrivs i förordningen om handel med narkotikaprekursorer inom gemenskapen och i förordningen om handel med narkotikaprekursorer med tredjeländer och i förordningen om tillämpning av dessa. Förslaget till narkotikalag innefattar således endast sådana bestämmelser om narkotikaprekursorer som kompletterar gemenskapens lagstiftning.

4 §. Övriga lagar. Flera former av narkotika eller preparat innehållande dessa används som läkemedel. På sådan narkotika skall dessutom tillämpas bestämmelserna i läkemedelslagen samt bestämmelser och föreskrifter utfärdade med stöd av den samt övriga bestämmelser gällande läkemedel. Därför hänvisas i paragrafens 1 mom. på samma sätt som för närvarande till läkemedelslagstiftningen. För narkotika och narkotikaprekursorer som är läkemedel gäller dessutom vad som särskilt föreskrivs om dem i läkemedelslagen och annanstans i lag.

Paragrafens 2 mom. motsvarar 1 § 3 mom. i den gällande lagen. Hänvisningsbestämmelsen till 50 kap. i strafflagen flyttas till 42 § i lagförslaget. I momentet hänvisas på samma sätt som nu till lagen om nykterhetsarbete samt lagen om missbrukarvård när det gäller förebyggande av narkotikamissbruk och vård av narkotikamissbrukare.

5 §. Allmänna förbud. Enligt paragrafen, som till väsentliga delar motsvarar 3 § i den gällande lagen, skall produktion, tillverkning, import till och export från Finland, transitering, distribution, hantering, innehav och användning av samt handel med narkotika vara förbjudet. Undantag från förbudet kan göras av medicinska, tillståndspliktsrelaterade eller

tillsynsmässiga skäl så som i den föreslagna lagen eller någon annanstans i lag särskilt föreskrivs.

Det allmänna förbudet utvidgar tillämpningsområdet för det gällande allmänna förbudet genom att inkludera transitering av narkotika, för vilket man inte kan få tillstånd enligt detta lagförslag. Tillsynen över transitering tillfaller således tullmyndigheterna. Det allmänna förbudet skall även gälla hantering av narkotika, vilket förutsätter tillstånd av Läkemedelsverket. I övrigt förblir det allmänna förbudet oförändrat.

6 §. Förbud mot odling av vissa växter och svampar. I paragrafens 1 mom. utökas det totala odlingsförbudet till att utöver kokabuske även innefatta kat (*Catha edulis*), kaktusväxter som innehåller meskalin och Psilocybesvampar.

I paragrafens 2 mom. förbjuds odling av opiumvallmo och hampa för användning som narkotika eller vid tillverkning eller produktion av narkotika på samma sätt som i 3 § i den gällande lagen. Odling av kokabuske totalförbjuds i paragrafens 1 mom. 50 kap. 1 § i strafflagen ändras på motsvarande sätt.

En fördragspart i 1961 års allmänna narkotikakonvention som på grund av inom landet eller området rådande förhållanden anser att förbudet att odla vallmo, kokabuske eller cannabisväxter är en nödvändig åtgärd för att skydda folkets hälsa och välfärd och för att hindra att narkotika tillförs den olagliga handeln skall förbjuda sådan odling. Olaglig odling skall enligt konventionen vara straffbar. Odling och narkotikatillverkning särskiljs från varandra i konventionen.

I artikel 3 i 1988 års konvention om narkotika och psykotropa ämnen nämns i en särskild punkt skyldigheten att reglera att odling av opiumvallmo, kokabuske eller hampa i syfte att producera narkotika är straffbar, emedan detta strider mot bestämmelserna i 1961 års allmänna konvention. Eftersom opiumvallmo, kokabuske och hampa kan odlas i annat syfte än för produktion av narkotika, skall det enligt bestämmelsen endast vara förbjudet att odla dessa växter för användning som narkotika, eller för tillverkning eller produktion av narkotika.

Frön, sporer, mycel och substrat till kat, kaktusväxter innehållande meskalin och Psi-

locybesvampar finns att få i Finland. Odling av nämnda växter har även förekommit i Finland. Att utvidga odlingsförbudet till att omfatta kat, kaktusväxter som innehåller meskalin och Psilocybesvampar kan anses vara nödvändig för förebyggande av hälsoskador. Även för dessa växter skall det endast vara förbjudet att odla dem för användning som narkotika eller vid tillverkning eller produktion av narkotika.

7 §. Överlåtelseplikt. Enligt paragrafen är den som har kommit i besittning av narkotika utan att vara berättigad att inneha den skyldig att utan dröjsmål överlämna den till polis-, tull- eller gränsbevakningsmyndigheterna. Paragrafen motsvarar till väsentliga delar 10 § 3 mom. i den gällande lagen. I paragrafen ställs en klar skyldighet att överlämna narkotika till myndigheterna. Till skillnad från nuvarande förhållanden skall narkotika även kunna överlämnas till gränsbevakningsmyndigheterna på samma sätt som till polis- och tullmyndigheterna. De myndigheter som avses i bestämmelsen skall beslagta narkotika som de har kommit i besittning av enligt den föreslagna 35 §.

2 kap.

Tillståndspliktig verksamhet

8 §. Tillverkning, hantering, import till Finland och export från Finland. Paragrafens 1 mom. motsvarar den gällande lagens 4 § 1 mom. och början av 5 § 1 mom. med kompletteringar och preciseringar. Läkemedelsverket skall på samma sätt som nu fungera som tillstånds- och tillsynsmyndighet, om vilket föreskrivs i 26 § 2 mom. i den föreslagna lagen.

I propositionens 5 kap. föreskrivs om styrning och tillsyn samt i dess 6 kap. om brottsbekämpning. Om tillståndshavares och andra aktörers skyldigheter föreskrivs i 4 kap. Om avgifter för tillstånd föreskrivs för närvarande i social- och hälsovårdsministeriets förordning om Läkemedelsverkets avgiftsbelagda prestationer (870/2005). Ministeriets förordning gäller till den 31 december 2007.

Tillstånd skall utöver för tillverkning av narkotika samt för import till och export från Finland även kunna beviljas för hantering av

narkotika. I den gällande lagen krävs inte tillstånd för hantering av narkotika. De tillstånd som Läkemedelsverket beviljar är hanterings- och tillverkningstillstånd samt import- och exporttillstånd. Dessa tillstånd skall kunna beviljas för läkemedelsproduktion och andra medicinska syften samt för vetenskaplig forskning vid universitet och andra forskningsanstalter samt för forskning som gäller kvalitetsövervakning och för produktutveckling. Dessutom skall tillstånd nu även kunna beviljas för sådana ämnen, preparat och test-system innehållande narkotika som används för konstaterande av narkotika.

Paragrafens 2 mom. skall motsvara sista meningen i 4 § 1 mom. och slutet av 5 § 1 mom. i den gällande lagen. Enligt det föreslagna momentet skall det inte krävas tillverkningstillstånd för tillverkning av läkemedelspreparat. Likaså skall tillstånd för narkotika som inte anses ha medicinsk användning inte få ges med stöd av 1 mom. 1 punkten i den föreslagna paragrafen.

Enligt paragrafens 3 mom. skall det för hantering av narkotika inte krävas tillstånd av aktörer som enligt läkemedelslagen har rätt till läkemedelstillverkning, partihandel eller detaljhandel. Detta är ett undantag från tillståndsplikten, då man i sådana situationer kan anse att tillstånd enligt läkemedelslagen är tillräckligt täckande. I momentet skall även föreskrivas om ett undantag från huvudbestämmelsen i förslaget 10 § 2 mom., enligt vilket ett tillstånd enligt den föreslagna lagen inte skall befria tillståndshavaren från att följa de krav och föreskrifter som ställs på verksamheten i den övriga lagstiftningen.

9 §. Krav på ansvarig person och dennes ställföreträdare. I den föreslagna paragrafen föreskrivs om krav som gäller den ansvariga personen och dennes ställföreträdare, vilket är en ny skyldighet som motsvarar 21 b § i alkohollagen (1143/1994) om krav som gäller den ansvarige föreståndaren och dennes ställföreträdare.

Enligt paragrafens 1 mom. skall varje verksamhetsställe som utövar tillståndspliktig verksamhet enligt denna lag ha en ansvarig person och ett tillräckligt antal ställföreträdare för denna. Dessa personer utses av tillståndshavaren. Den ansvariga personen och ställföreträdarna skall vara tillförlitliga och

lämpliga för uppgiften. De skall även genom utbildning eller erfarenhet ha förvärvat tillräcklig yrkesskicklighet. Den ansvariga personen och hans eller hennes ställföreträdare skall vid sidan av tillståndshavaren se till att denna lag iakttas på verksamhetsstället.

Enligt 2 mom. är den som på grund av missbruk av narkotika eller andra rusmedel eller den som på grund av tidigare förseelser eller försummelser uppenbart inte kan sköta sina uppgifter olämplig för uppgiften som ansvarig person och dennes ställföreträdare.

Enligt 3 mom. anses den ansvariga personen vara tillförlitlig, om han eller hon inte under de fem senaste åren har dömts till fängelsestraff genom en dom som vunnit laga kraft eller under de tre senaste åren inte har dömts till bötesstraff för ett brott som kan anses visa att han eller hon är uppenbart olämplig som ansvarig person. Den ansvariga personen betraktas dock inte som tillförlitlig, om denne i övrigt genom tidigare verksamhet har visat sig uppenbart olämplig som ansvarig person.

10 §. Utredning för tillståndsprövning. Den föreslagna paragrafens 1 mom. skall delvis motsvara den gällande lagens 4 § 2 mom., med vissa kompletteringar och preciseringar. Vid prövningen av samtliga tillstånd enligt den föreslagna lagen bör den utredning som den sökande inlämnat i enlighet med 1 mom. tas i beaktande. Om utredning som skall ges vid ansökan om tillstånd för hantering och tillverkning föreskrivs i förslaget 11 § och om utredning vid ansökan om tillstånd för import och export i 12 §.

För att möjliggöra behandlingen av tillstånden skall Läkemedelsverket enligt 31 § ha rätt att erhålla information av tullmyndigheten ur register gällande utrikeshandeln, ur det bötesregister som avses i 46 § i lagen om verkställighet av böter (672/2002). Beträffande rätten att erhålla information ur straffregistret iakttas bestämmelserna i straffregisterlagen (770/1993). Dessutom skall man beakta skyldigheterna i de internationella konventioner som avses i 2 § 1 punkten. För tillverkning, import till och export från Finland av narkotika som nämns i förteckningarna I och II i 1961 års allmänna narkotikakonvention får tillstånd inte beviljas för tillverkning, import till och export från Finland av en stör-

re mängd narkotika än vad som har anmälts till internationella nämnden för kontroll av narkotika att kommer att användas för nämnda ändamål under året i fråga.

Enligt 1 mom. 1 punkten i paragrafen skall en sökande, som i praktiken så gott utan undantag kommer att vara ett läkemedelsföretag, ge en utredning om att sökanden lämpar sig för utövande av den tillståndspliktiga verksamheten i enlighet med den föreslagna narkotikalagen.

Enligt paragrafens 1 mom. 2 punkt skall sökanden för varje verksamhetsställe uppge information om de ansvariga personer och deras ställföreträdare som han eller hon uppställt enligt 9 §. Läkemedelsverket skall vid behandlingen av tillståndsärenden bland annat bedöma de ansvariga personernas och deras ställföreträdarens tillförlitlighet och lämplighet för uppgiften.

Enligt 1 mom. 3 punkten skall sökanden för varje verksamhetsställe redogöra för de åtgärder som är nödvändiga för förebyggande av olaglig import till Finland, export från Finland, tillverkning, spridning och användning samt för tillsynen över narkotika och narkotikaprekursorer. Sökandens skriftliga utredning kan vara fritt formulerad, varvid dess funktionsduglighet med tanke på verksamhetsutövningen, särskilt tillsynen över narkotika, emellertid måste säkerställas. Sökanden kan även utarbeta ett programdokument som uppdateras och som omfattar sökandens samtliga verksamhetsställen.

Enligt 1 mom. 4 punkten skall sökanden för varje verksamhetsställe säkerställa att ämnena inte används som narkotika eller narkotikaprekursorer. En tillräcklig utredning kan ges på samma sätt som i fråga om föregående punkt, och även i anslutning till den.

Enligt 1 mom. 5 punkten skall den sökande uppge övriga nödvändiga uppgifter för avgörande av ärendet enligt vad som närmare föreskrivs i lagen och i statsrådets förordning som utfärdats med stöd av lagen. Om utredning som skall ges vid ansökan om tillstånd för hantering och tillverkning föreskrivs i 11 § och om utredning vid ansökan om tillstånd för import och export i 12 §. I 14 § föreskrivs att genom förordning av statsrådet kan utfärdas närmare bestämmelser bland annat om uppgifter som skall ges vid ansökan om till-

stånd och om andra utredningar som är nödvändiga för avgörande i tillståndsärenden. I tillståndet skall ingå de tillståndsvillkor som är nödvändiga för uppnående av de målsättningar och genomförande av den tillsyn som avses i 1 och 3 § i den föreslagna lagen.

Enligt paragrafens 2 mom. befriar ett tillstånd enligt den föreslagna lagen inte tillståndshavaren från att följa de krav och föreskrifter som ställs på verksamheten annanstans i lag. Aktörer enligt läkemedelslagen är således även skyldiga att söka de tillstånd som krävs i läkemedelslagen. I förslagets 3 kap. föreskrivs om befrielser i fråga om tillstånd enligt den föreslagna lagen, men tillstånd enligt läkemedelslagen skall sökas även i dessa fall om läkemedelslagen det förutsätter.

11 §. Utredning som skall ges vid ansökan om tillstånd för hantering och tillverkning. Bestämmelser motsvarande den föreslagna paragrafen finns i den gällande narkotikaförordningen, varifrån de med stöd av grundlagen har överförts till lagen. Om utredningar som skall ges vid tillståndsansökan kan genom statsrådets förordning utfärdas närmare bestämmelser på basis av den föreslagna 14 §. I paragrafen preciseras bestämmelserna i 10 § i fråga om tillstånd för hantering och tillverkning.

12 §. Utredning vid ansökan om tillstånd för import och export. Bestämmelser motsvarande den föreslagna paragrafen finns i den gällande narkotikaförordningen, varifrån de med stöd av grundlagen har överförts till lagen. Om utredningar som skall ges vid tillståndsansökan kan genom statsrådets förordning utfärdas närmare bestämmelser på basis av den föreslagna 14 §. I paragrafen preciseras bestämmelserna i 10 § i fråga om tillstånd för import och export.

13 §. Tillståndets giltighet och förändringar efter tillståndets beviljande. Enligt 1 mom. i den föreslagna paragrafen skall tillstånd för hantering och tillverkning beviljas för viss tid, såsom huvudsakligen gäller även i det nuvarande tillståndssystemet.

Den föreslagna paragrafens 2 mom. är ett kompletterande undantag till huvudregeln i 1 mom. Tillstånd för import och export skall dessutom beviljas för enskilda leveranspartier. Detta skall dock inte gälla tillstånd för

import och export av de ämnen och preparat som avses i förslagets 8 § 1 mom. 3 punkt och import och export av de testsystem som avses i 8 § 1 mom. 4 punkten.

Enligt paragrafens 3 mom. skall Läkemedelsverket underrättas om förändringar som har skett efter tillståndets beviljande. Paragrafen motsvarar 9 a § 2 mom. i den gällande narkotikaförordningen.

Det är motiverat att i lagen införs en bestämmelse om återbördande av import- och exporttillstånd till Läkemedelsverket efter det att giltighetstiden utgått på motsvarande sätt som övriga grundläggande tillståndsbestämmelser. Det föreslås därför att en bestämmelse om detta införs som 4 mom. i denna paragraf.

14 §. Bemyndigande att utfärda förordning i fråga om tillståndsärenden. I denna paragraf föreskrivs att genom förordning av statsrådet kan utfärdas närmare bestämmelser om uppgifter som skall ges vid ansökan om tillstånd enligt den föreslagna lagen och om andra utredningar som är nödvändiga för avgörande i tillståndsärenden samt om skyldigheten att återlämna beslut om tillstånd för import och export till Läkemedelsverket.

15 §. Begränsning av överlåtelse. Enligt den föreslagna paragrafen skall en tillståndshavare endast få överlämna narkotika till en annan tillståndshavare eller en part som annars har rätt att anskaffa, inneha eller hantera dessa ämnen. Paragrafen motsvarar 9 a § 3 mom. i den gällande narkotikaförordningen. Förutom tillståndshavaren skall polis- och tullmyndigheterna och tillfälligtvis även gränsbevakningsmyndigheterna i situationer enligt den föreslagna 7 § samt Läkemedelsverket få inneha eller hantera narkotika.

16 §. Följder av förseelser gällande tillståndspliktig verksamhet. I paragrafens 1 mom. preciseras bestämmelserna i den gällande lagens 4 § 3 mom. och 5 § 3 mom. Paragrafen motsvarar även gällande 7 § 3 mom., dock så att återkallande av tillstånd skall gälla tillstånd som ges för narkotika och inte, såsom nu, tillstånd för narkotikaprekursorer. Innan ett tillstånd återkallas skall Läkemedelsverket dock ge tillståndshavaren en anmärkning eller en skriftlig varning. Om tillståndshavaren trots anmärkningen eller den skriftliga varningen fortsätter att bryta

mot den föreslagna lagens bestämmelser om den tillståndspliktiga verksamheten kan Läkemedelsverket återkalla ett med stöd av den föreslagna lagen beviljat tillstånd för viss tid eller tills vidare. I vissa allvarliga och brådskande fall kan Läkemedelsverket återkalla tillståndet utan föregående anmärkning eller skriftlig varning. I detta fall skall beslutet noggrant motiveras. Läkemedelsverket kan fastställa påföljderna för brott mot bestämmelserna om tillståndspliktig verksamhet i de fall som uppräknas i paragrafen.

Enligt paragrafens 2 mom. gäller om återlämnande av återkallat tillstånd till Läkemedelsverket vad som i 13 § 4 mom. och 14 § föreskrivs.

3 kap.

Ämnen och preparat befriade från tillståndsplikt

17 §. Läkemedelspreparat som är nödvändiga vid första hjälpen. Paragrafens 1 mom. motsvarar 6 § 2 mom. i den gällande lagen samt 8 § i narkotikaförordningen. Import- och exporttillstånd enligt den föreslagna lagen behövs inte för de läkemedelspreparat innehållande narkotika som är avsedda för användning vid första hjälpen samt ingår i läkemedelslager ombord på fartyg och luftfartyg i internationell trafik och i ambulanser och fordon som används i humanitär biståndsverksamhet.

Enligt paragrafens 2 mom. skall läkemedelspreparat förvaras i en förseglad första-hjälpslåda i ett låst läkemedelsskåp. På fartyg är befälhavaren ansvarig för dessa preparat, och i luftfartyg, ambulanser och fordon som används i humanitär biståndsverksamhet bärs ansvaret av den person som ansvarar för läkemedelslagret.

18 §. Vissa ämnen, preparat och testsystem. Enligt 1 mom. i den föreslagna paragrafen behövs inte import- och exporttillstånd enligt den föreslagna lagen för i förteckning III i 1961 års allmänna narkotikakonvention nämnda läkemedelspreparat innehållande narkotika och ämnen, preparat och testsystem innehållande narkotika som används vid konstaterande av narkotika.

Enligt paragrafens 2 mom. kan Läkeme-

delsverket besluta att tillstånd för import och export enligt den föreslagna lagen inte behövs för sådana kombinationspreparat

1) som innehåller andra psykotropa ämnen än de som nämns i förteckning I i 1971 års konvention om psykotropa ämnen,

2) som innehåller narkotika endast i ringa mängder,

3) där narkotikan är i svårigen avskiljbar form, och

4) som inte är förknippade med väsentlig risk för missbruk.

Enligt paragrafens 3 mom. kan Läkemedelsverket utfärda närmare bestämmelser om de kombinationspreparat som avses i 2 mom.

19 §. Import och export av personliga läkemedel. Enligt den föreslagna paragrafen skall lagförslagets bestämmelser om import till och export från Finland av narkotika inte tillämpas på de läkemedelspreparat som innehåller ämnen som nämns i förteckningarna I—III i 1961 års allmänna narkotikakonvention eller i förteckningar II—IV i 1971 års konvention om psykotropa ämnen, då dessa används av passagerare vid personlig mediciner. Härvid iakttas föreskrifterna i 19 § i läkemedelslagen och bestämmelserna i statsrådets förordning om personlig införsel av läkemedelspreparat till Finland, som utfärdats med stöd av läkemedelslagen.

4 kap.

Aktörers skyldigheter

20 §. Identifieringsuppgifter på import- och exporthandlingar samt förpackningar. Internationella konventioner innefattar föreskrifter om krav gällande påskrifter på förpackningar innehållande narkotika och narkotikaprekursorer. 1988 års konvention om narkotika och psykotropa ämnen innehåller även föreskrifter om de uppgifter som skall anges på handlingar som hänför sig till internationell handel med narkotikaprekursorer.

Den föreslagna paragrafen motsvarar 8 § i den gällande lagen, dock så att bestämmelsen inte längre gäller narkotikaprekursorer. För prekursorer skall kraven om förpackningspåskrifter och handlingar ingå i förordningar som ingår i gemenskapens lagstiftning. Enligt den föreslagna paragrafen skall den som

tillverkar, importerar till Finland, exporterar från Finland samt deltar i transport och förvaring av narkotika se till att import- och exporthandlingar samt de förpackningar i vilka ämnen eller preparat överläts har nödvändiga identifieringsuppgifter. Om nödvändiga identifieringsuppgifter kan vid behov utfärdas närmare bestämmelser genom förordning av statsrådet.

21 §. Lagring och förvaring av narkotika. Paragrafens 1 mom. motsvarar 9 § i beslutet om hantering av narkotika. Enligt det föreslagna momentet skall narkotika lagras eller annars förvaras på en särskild, låst plats, dit tillträde för utomstående skall vara förhindrat. Om lagring och förvaring kan vid behov utfärdas närmare bestämmelser genom förordning av statsrådet.

Paragrafens 2 mom. motsvarar 3 § 3 mom. i narkotikaförordningen. Enligt det föreslagna momentet är det förbjudet att för deponeering i tullager importera ämnen som nämns i förteckning I i 1971 års konvention om psykotropa ämnen.

22 §. Transport av narkotika. Den föreslagna nya paragrafen effektiviserar narkotikatillsynen genom att uppställa skyldigheter för aktörerna även i samband med transport av narkotika.

Enligt 1 mom. i paragrafen skall vid transport av narkotika och vid därtill hörande andra åtgärder, såsom förpackande och tillfälligt förvaring, iakttas tillräcklig noggrannhet och försiktighet med hänsyn till det ämne som transporteras, dess mängd samt transportform. Om transport och annan motsvarande hantering av narkotika kan vid behov utfärdas närmare bestämmelser genom förordning av statsrådet.

Enligt paragrafens 2 mom. skall de som deltar i transport och förvaring av narkotika för sin del se till att stöld och annan olaglig användning av narkotikan förhindras.

23 §. Förstöring av narkotika som problemavfall. Paragrafens 1 mom. motsvarar i preciserad form bestämmelserna i 10 § i den gällande lagen, 10 § i social- och hälsovårdsministeriets beslut om hantering av narkotika och inrikesministeriets föreskrift av den 17 oktober 2002 som gäller verkställande av böter: egendom som dömts förverkad (SM-2002-1731/Ri-1), som utfärdats med

stöd av 42 § i lagen om verkställighet av böter, till den del denna föreskrift berör narkotika och läkemedel. De som har rätt att hantera narkotika är skyldiga att leverera för förstöring alla läkemedel som betraktas som narkotika samt övrig narkotika som inte längre har användning enligt denna lag. Om förstöring kan utfärdas närmare bestämmelser genom förordning av statsrådet. I lagförslagets 36 § föreskrivs om anhållningsberättigade tjänstemäns skyldighet att förstöra eller låta förstöra narkotika och i 37 § om främjande, förebyggande, avslöjande och utredning av narkotikabedrägeri, varvid narkotika som tagits i beslag eller dömts förverkad till staten kan överlämnas till en myndighet för att användas för nämnda syfte.

Enligt paragrafens 2 mom. skall ämnen som levererats för förstöring endast få förstöras i en problemavfallsanläggning. Vid förstöringen iakttas avfallslagens (1072/1993) och miljöskyddslagens (86/2000) bestämmelser om förstöring av problemavfall. För förstöring krävs inte tillstånd enligt den föreslagna narkotikalagen.

Enligt paragrafens 3 mom. kan genom förordning av statsrådet vid behov utfärdas närmare bestämmelser om förstöring av läkemedel som betraktas som narkotika samt övrig narkotika som inte längre har användning enligt denna lag.

24 §. Bokförings- och anmälningsskyldighet. Vid tillsynen över laglig användning av narkotika är bokföringskravet gällande dessa ämnen och ämnen som används vid deras tillverkning samt myndigheternas möjlighet att få information baserad på bokföringen av väsentlig betydelse. Den föreslagna paragrafen motsvarar den gällande lagens 9 § samt bestämmelserna i social- och hälsovårdsministeriets beslut om hantering av narkotika.

Enligt 1 mom. i den föreslagna paragrafen är de som har rätt till produktion, tillverkning, import till Finland, export från Finland, distribution, handel och hantering vad gäller narkotika skyldiga att föra bok över narkotikan. Bokföringsmaterialet skall förvaras minst 6 år från utgången av det år då det uppgjordes. Denna tid motsvarar den förvaringstid som fastställs i bokföringslagstiftningen. Förbrukningskort och protokoll som hänförs sig till bokföringsmaterialet om nar-

kotika är sådant material som skall förvaras på detta sätt. Läkemedelsverket har rätt att få bokföringsmaterialet om narkotika till påseende.

Enligt paragrafens 2 mom. skall förstöring av narkotika i alla dess skeden införas i den bokföring av narkotika som avses i denna paragraf. Denna skyldighet gäller i tillämpliga delar även myndigheter. Om förstöring och bokföring av läkemedel som kunder inlämnar på apotek iakttas vad som särskilt föreskrivits om detta. Kunderna känner nödvändigtvis inte till om de läkemedel som de returnerar innehåller narkotika. Även i övrigt kan det vara oskäligt att förutsätta att apoteken alltid skall iakttas skyldigheterna i denna paragraf. De skyldigheter som i läkemedelslagen och avfallslagen föreskrivs om förstöring av narkotika är tillräckliga för att målsättningarna enligt den föreslagna lagen skall uppfyllas.

Enligt paragrafens 3 mom. är aktörer skyldiga att göra anmälan och ge andra uppgifter om narkotika som är nödvändiga för tillsynen till Läkemedelsverket enligt verkets särskilda instruktioner.

Enligt paragrafens 4 mom. kan genom förordning av statsrådet vid behov utfärdas närmare bestämmelser om bokföring av narkotika samt om bokföringsmaterial om narkotika och dess förvaring.

25 §. Kontroll av vissa läkemedel som betraktas som narkotika. Enligt paragrafens 1 mom. som motsvarar 2 § 4 mom. i beslutet om hantering av narkotika skall apotek kontrollera och bokföra leveranserna från apoteket av de ämnen och preparat som ingår i förteckningarna I, II och IV i 1961 års allmänna narkotikakonvention och i förteckningarna I och II i 1971 års konvention om psykotropa ämnen, samt av pentazocin och burprenorfin. I den föreslagna lagen avses med kontroll av läkemedel som betraktas som narkotika sådan verksamhet som regleras i detta moment.

Enligt paragrafens 2 mom. är de kontroll- och bokföringsuppgifter som avses i 1 mom. sekretessbelagda. Uppgifterna skall omedelbart förstöras när de inte längre är nödvändiga för Läkemedelsverket för verkställande av tillstånds- och tillsynsuppgifterna enligt denna lag.

Enligt paragrafens 3 mom., som motsvarar 2 § 3 mom. i beslutet om hantering av narko-

tika, skall Läkemedelsverket månatligen ges uppgifter om kontroll av läkemedel som betraktas som narkotika enligt verkets särskilda instruktioner.

Enligt paragrafens 4 mom. kan genom förordning av statsrådet vid behov utfärdas närmare bestämmelser om kontroll av läkemedel som betraktas som narkotika.

5 kap.

Styrning och allmän tillsyn

26 §. Tillstånds- och tillsynsmyndigheter.

Enligt 1 mom. i den föreslagna paragrafen ankommer högsta ledningen och styrningen med hänsyn till efterlevnaden av den föreslagna narkotikalagen samt de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den på social- och hälsovårdsministeriet. Det föreslagna momentet motsvarar nuvarande rättsläge.

Enligt paragrafens 2 mom., som motsvarar den gällande lagens 12 § 1 mom., skall Läkemedelsverket fungera som tillstånds- och tillsynsmyndighet enligt den föreslagna lagen. I den föreslagna lagens 2 kap. föreskrivs om tillståndsförfarandet samt i kapitel 5 om styrning och allmän tillsyn, som noggrannare än för närvarande reglerar Läkemedelsverket uppgifter som tillstånds- och tillsynsmyndighet.

27 §. Behörig myndighet. Enligt den föreslagna paragrafen är Läkemedelsverket den behöriga myndighet som avses i förordningarna om handel med narkotikaprekursorer inom gemenskapen och med tredjeländer samt i förordningen om tillämpning av förordningarna om narkotikaprekursorer, om inte något annat särskilt föreskrivs. Läkemedelsverket skall således vara behörig myndighet i Finland i ärenden gällande narkotikaprekursorer. Läkemedelsverket skall exempelvis bevilja tillstånd som gäller verksamhetsutövning samt import- och exporttillstånd och registrera aktörer.

Enligt 34 § i den föreslagna lagen är även polisen samt tull och gränsbevakningsmyndigheterna behöriga myndigheter i ärenden om vilka föreskrivs i artikel 8.1 i förordningen om handel med narkotikaprekursorer inom gemenskapen samt i artiklarna 8, 9.1,

14 och 26 i förordningen om handel med narkotikaprekursorer med tredjeländer.

28 §. Inspektionsrätt. Paragrafen motsvarar tillsammans med 29 § den gällande lagens 12 § 3 mom. med preciseringar och kompletteringar. Enligt 1 mom. i den föreslagna paragrafen har en av Läkemedelsverket utsedd inspektör som är anställd vid verket rätt att inspektera lokaler där narkotika eller narkotikaprekursorer tillverkas, lagras, förvaras eller på annat sätt hanteras. Inspektionsrätten innefattar även förhandsinspektioner som ingår i Läkemedelsverkets tillstånds- och tillsynsåtgärder.

Enligt 2 mom. i paragrafen skall en av Läkemedelsverket utsedd inspektör som är anställd vid verket beredas tillträde till verksamhetsställets alla lokaler. Inspektioner får dock inte förrättas i lokaler som omfattas av hemfriden.

Enligt 3 mom. föreskrivs om brottbekämpning i 6 kap. i den föreslagna lagen. I brottbekämpningsärenden skall Läkemedelsverket begära och få handräckning av de myndigheter som avses i 34 § i lagförslaget, dvs. av polis-, tull- och gränsbevakningsmyndigheterna.

29 §. Inspektionsmaterial och dess registrering. Paragrafen motsvarar tillsammans med 28 § den gällande lagens 12 § 3 mom. med preciseringar och kompletteringar. Enligt 1 mom. skall vid en inspektion alla handlingar samt övriga material som inspektören begär och som är nödvändiga för inspektionen läggas fram. Inspektören skall utan kostnad på begäran få kopior av de handlingar som är nödvändiga för inspektionen.

Enligt paragrafens 2 mom. skall inspektören i samband med inspektionen ha rätt att utan kostnad ta prover av ämnen och preparat på verksamhetsstället för närmare undersökningar. Inspektören har dessutom rätt att göra bildupptagningar under inspektionen.

Enligt paragrafens 3 mom. kan genom förordning av statsrådet vid behov utfärdas närmare bestämmelser om registrering av inspektionsmaterial.

30 §. Rätt att få information av aktörer samt myndigheter. Enligt 1 mom. i den föreslagna paragrafen har Läkemedelsverket utan hinder av vad som föreskrivs om hemlighållande av uppgifter rätt att utan kostnad få till-

räcklig information för verkställande av tillstånds- och tillsynsuppgifterna enligt den föreslagna lagen av näringsidkare och andra aktörer enligt denna lag och läkemedelslagen samt av statliga och kommunala myndigheter. Med andra aktörer avses till exempel universitet, högskolor och övriga forskningsanstalter. Tillgången till information enligt den föreslagna lagen hänför sig till Läkemedelsverkets ställning som tillstånds- och tillsynsmyndighet i enlighet med den föreslagna lagen. Bestämmelserna om sekretess och tystnadsplikt i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) och i övrig lagstiftning utgör inget hinder för den tillgång till information som föreslås i denna paragraf.

Enligt paragrafens 2 mom. gäller rätten att få information även sådan information som behövs för skötseln av tillstånds- och tillsynsuppgifter som annars skulle vara sekretessbelagd på grund av att den gäller enskild affärsverksamhet eller yrkesutövning eller en enskild persons ekonomiska ställning eller hälsotillstånd.

Enligt paragrafens 3 mom. har Läkemedelsverket utan hinder av vad som föreskrivs om hemlighållande av uppgifter rätt att av de aktörer som avses i förordningen om handel med narkotikaprekursorer inom gemenskapen och i förordningen om handel med narkotikaprekursorer med tredjeländer få de uppgifter och handlingar om verksamhet gällande narkotikaprekursorer som är nödvändiga för tillsynen över att bestämmelserna i nämnda förordningar följs. Rätten till information enligt detta moment hänför sig till Läkemedelsverkets ställning enligt 27 § som den behöriga myndighet som avses i förordningarna om handel med narkotikaprekursorer inom gemenskapen och med tredjeländer samt i förordningen om tillämpning av narkotikaprekursorer. Förordningarna om handel med narkotikaprekursorer inom gemenskapen och med tredjeländer förutsätter även att medlemsstaterna i nationell lagstiftning föreskriver om nödvändiga åtgärder för att ge de behöriga myndigheterna möjligheter att fullgöra sina skyldigheter i fråga om tillsyn och kontroll, såsom för att inhämta information om alla beställningar av förtecknade ämnen eller transaktioner där förtecknade ämnen in-

går.

31 §. Tillgång till uppgifter ur vissa register. Enligt paragrafens 1 mom. har Läkemedelsverket utan hinder av vad som föreskrivs om hemlighållande av uppgifter rätt att för verkställande av uppgifterna enligt denna lag av tullmyndigheten få nödvändiga uppgifter om import till och export från Finland av narkotika och narkotikaprekursorer. Läkemedelsverket skall ha rätt att få uppgifter om genomförd import och export, som framgår ur tullmyndighetens register över utrikeshandeln. Uppgifterna får inte vidarebefordras och inte utan Tullstyrelsens tillstånd användas för andra ändamål än de för vilka uppgifterna har lämnats.

Enligt paragrafens 2 mom. har Läkemedelsverket för verkställande av den tillsyn som avses i den föreslagna lagen rätt att få uppgifter ur det bötesregister som avses i 46 § i lagen om verkställighet av böter (672/2002).

Enligt paragrafens 3 mom. föreskrivs om rätten att erhålla uppgifter ur straffregistret i straffregisterlagen (770/1993). Med stöd av 4 a § i straffregisterlagen skall man vid tillståndsärenden kunna överlämna uppgifter ur straffregistret till Läkemedelsverket för bedömning av en persons tillförlitlighet eller personliga lämplighet.

32 §. Utlämnande av uppgifter. Enligt paragrafens 1 mom. får Läkemedelsverket utan hinder av vad som föreskrivs om hemlighållande av uppgifter lämna ut uppgifter som hänför sig till tillsynen enligt den föreslagna lagen till myndigheter som på grund av sina lagstadgade uppgifter har rätt att få uppgifter om sekretessbelagda ärenden. Sådana myndigheter är polisen, som har rätt att få uppgifter med stöd av polislagen, tullmyndigheterna, som har rätt att få uppgifter med stöd av tullagen, och gränsbevakningsmyndigheten, som har rätt att få uppgifter med stöd av gränsbevakningslagen (578/2005).

Enligt paragrafens 2 mom. får uppgifter inte vidarebefordras och inte utan Läkemedelsverkets tillstånd användas för annat ändamål än det för vilket de har utlämnats.

33 §. Utlämnande av uppgifter till internationella tillsynsmyndigheter. Enligt den föreslagna paragrafen, som motsvarar narkotikaförordningens 10 §, får Läkemedelsverket

utan hinder av vad som föreskrivs om hemlighållande av uppgifter ge internationella tillsynsmyndigheter de uppskattningar och uppgifter som förutsätts i internationella konventioner. De statsfördrag som avses i denna paragraf är de tre konventioner om narkotika och psykotropa ämnen som nämns i 2 § 1 mom. 1 punkten i förslaget. Som tillsynsmyndighet fungerar FN:s narkotikakommission (CND).

6 kap.

Brottsbekämpning

34 §. *Polisen samt tull- och gränsbevakningsmyndigheter som behöriga myndigheter.* Enligt den föreslagna paragrafen är även polisen samt tull- och gränsbevakningsmyndigheterna behöriga myndigheter i ärenden om vilka föreskrivs i artikel 8.1 i förordningen om handel med narkotikaprekursorer inom gemenskapen samt i artiklarna 8, 9.1, 14 och 26 i förordningen om handel med narkotikaprekursorer med tredjeländer. Bestämmelsen innebär bl.a. att anmälningar om omständigheter som tyder på att förtecknade ämnen kan komma att användas till olaglig tillverkning av narkotika eller psykotropa ämnen, även skall kunna göras hos polis-, tull- och gränsbevakningsmyndigheterna. Som det tillstånds- och tillsynsorgan som avses ovan i 27 § samt som behörig myndighet i enlighet med 28 § som avses i gemenskapslagstiftningen om narkotikaprekursorer fungerar Läkemedelsverket.

35 §. *Beslag.* Enligt tvångsmedelslagen (450/1987) får ett föremål tas i beslag, om det finns skäl att anta att det kan ha betydelse som bevis i brottmål eller att det har avhärts någon genom brott eller att en domstol förklarar det förbrutet. Bestämmelserna omfattar nästan alla situationer förknippade med narkotikabrott. Det är således nödvändigt att i lagen införa bestämmelser om beslag för sådana situationer då narkotikainnehav inte är straffbart, även om det inte föreligger någon rätt till innehav.

Enligt den föreslagna paragrafen skall, utöver vad tvångsmedelslagen (450/1987) föreskriver om beslag, en anhållningsberättigad tjänsteman beslagta narkotika som i enlighet

med 7 § har överlåtits till polisen, tullmyndigheten eller gränsbevakningsmyndigheten, eller som man annars med stöd av denna lag eller förordningarna om handel med narkotikaprekursorer inom gemenskapen och med tredjeländer inte har rätt att inneha. Bestämmelsen motsvarar huvudsakligen 10 § 1 och 2 mom. i den gällande lagen. Den föreslagna bestämmelsen har dock kompletterats så att den även omfattar beslag av narkotikaprekursorer.

36 §. *Förstöring.* Paragrafen motsvarar bestämmelserna i 10 § 1 och 2 mom. i den gällande lagen och i 10 § i social- och hälsovårdsministeriets beslut om hantering av narkotika (1708/1993) samt inrikesministeriets föreskrift SM-2002-1731/Ri-1, som utfärdats med stöd av 42 § i lagen om verkställighet av böter, till den del denna föreskrift berör narkotika och läkemedel. Enligt 1 mom. i den föreslagna paragrafen skall en anhållningsberättigad tjänsteman bevisligen förstöra eller låta förstöra narkotika som har beslagtagits eller dömts förverkad till staten. Ämnet som skall förstöras eller en del av det skall dock förvaras så länge ämnet eller en del av det eventuellt behövs som bevis vid rättegång.

Vid förstöringen skall i tillämpliga delar iakttas bestämmelserna i förslagens 24 § samt bokföringsskyldigheten enligt 25 §. I stället för att förstöras kan narkotika och narkotikaprekursorer som har beslagtagits eller har dömts förverkade till staten i enlighet med lagförslagens 37 § 2 mom. överlämnas för användning för förebyggande, avslöjande och utredning av narkotikabrott.

Enligt paragrafens 2 mom. får en anhållningsberättigad tjänsteman bevisligen förstöra eller låta förstöra råvaror, andra ämnen, anordningar eller tillbehör som är avsedda för olaglig produktion, odling, tillverkning eller användning eller olagligt innehav av narkotika och som kan beslagtas, om det är sannolikt att de kommer att dömas förverkade till staten. I stället för att förstöras kan råvarorna, ämnena, anordningarna eller tillbehören i enlighet med lagförslagens 37 § 2 mom. överlämnas för användning för förebyggande, avslöjande och utredning av narkotikabrott.

37 §. *Främjande av förebyggande, avslöjande och utredning av narkotikabrott.* Enligt

5 § 1 mom. i den gällande lagen kan Läke-medelsverket befullmäktiga chefen för centralkriminalpolisen och chefen för tullstyrelsens undersökningsbyrå att ge tillstånd att importera eller exportera narkotika för undersökning av narkotikabrott.

I den föreslagna paragrafens 1 mom. ges nämnda tjänstemän med stöd av lagen direkt rätt att i enskilda fall bevilja sådana tillstånd för förebyggande, avslöjande och utredning av narkotikabrott. Föresättningar för import av narkotika till Finland och export av narkotika från Finland definieras exakt i tillståndet. Läke-medelsverket skall emellertid omedelbart delges dessa tillståndsbeslut. Syftet med bestämmelsen är inte att ändra gällande praxis, utan att göra myndighetsförandet lättare. Det är inte fråga om ett sådant tillståndsförfarande som regleras i lagförslaget 2 kapitel. Ansvaret för tillståndsprövningen ligger fortfarande hos de myndigheter som bäst känner till brottsbekämpningen och dess krav. I bestämmelsen beaktas även de ändringar som har skett i Tullstyrelsens organisation så att cheferna för de enheter vid Tullstyrelsen som svarar för tullbrottsbekämpningen skall kunna fatta tillståndsbeslut vid Tullstyrelsen.

Utöver för import till och export från Finland av narkotika skall tillstånd även kunna beviljas för transitering eller tillverkning för användning vid förebyggande, avslöjande och utredning av narkotikabrott. Bestämmelsen möjliggör bl.a. import till Finland av narkotika för användning som demonstrationsmaterial vid utbildning av övervakningspersonal och narkotikahundar, samt transport av mindre narkotikapartier från ett land till ett annat på det sätt som förutsätts inom det internationella samarbetet för bekämpning av narkotikabrott. För kontrollerade leveranser enligt 38 § i detta förslag behövs dock inte ett sådant tillstånd som beviljas av myndigheterna i enskilda fall som avses i denna paragraf.

Enligt paragrafens 2 mom. ges centralkriminalpolisen och Tullstyrelsen rätt att överlämna narkotika och i bestämmelsen nämnda ämnen, anordningar eller tillbehör som de förfogar över för att användas vid bekämpning av narkotikabrott.

Myndigheterna har i sin besittning narkoti-

ka som anknyter till brott som beslagtagnits eller som dömts förverkad. Utgångspunkten i den gällande narkotikalagen är att de nämnda ämnena skall förstöras. Detta utgör även utgångspunkten i den föreslagna lagen. Ur brottsbekämpningssynvinkel är det dock viktigt att man kan undersöka det så kallade "knarket på gatan", dvs. de ämnen som i verkligheten finns ute i samhället. Bekämpningen av narkotikabrott förutsätter att man känner till vilka ämnen som är i rörelse. Med stöd av den föreslagna bestämmelsen kan beslagtagen narkotika och narkotika som har dömts förverkad till staten överlämnas exempelvis för ändamål som främjar utredning av narkotikabrott eller för utbildning av övervakningspersonal eller narkotikahundar.

38 §. Kontrollerade leveranser och åtgärdsfördröjning. Narkotikahandeln är i högsta grad internationell och organiserad brottslig verksamhet. Narkotika och deras prekursorer transporteras från ett land till ett annat i tillverknings-, försäljnings- och distributionssyfte. Lagförslaget, liksom även den gällande narkotikalagen, innefattar en bestämmelse om att en anställningsberättigad tjänsteman skall beslagta narkotika och narkotikaprekursorer som innehas olagligt. Lagen förpliktar myndigheten att vidta åtgärder.

För att klarlägga myndigheternas skyldighet att vidta åtgärder är det nödvändigt att i lagen införs ett omnämnande av såväl kontrollerade leveranser som åtgärdsfördröjning. I dessa fall ingriper myndigheten inte omedelbart mot olagliga varupartier när detta är möjligt, utan ingreppet eller beslagtagningen sker senare.

Kontrollerade leveranser har tolkats som en form av annan rättshjälp som behövs för behandlingen av straffrättsliga ärenden och samarbete som avses i 1 § 2 mom. 6 punkten i lagen om internationell rättshjälp i straffrättsliga ärenden (4/1994). Bestämmelser om kontrollerade leveranser ingår bland annat i 1988 års konvention om narkotika och psykotropa ämnen samt i konventionen om ömsesidigt bistånd och samarbete mellan tullförvaltningar (FördrS 148/2004).

Syftet med kontrollerade leveranser är att utreda brott genom att senarelägga ingreppet i det transporterade varupartiet till en mers ändamålsenlig tidpunkt. Kontrollerade leve-

ranser sker under myndighetsövervakning. För kontrollerade leveranser behövs inte ett sådant i lagförslaget 37 § avsett tillstånd som i enskilda fall kan beviljas för förebyggande, avslöjande och utredning av narkotikabrott. Beslagtagning av olagligt transporterad narkotika verkställs enligt myndighetens bedömning av läget för att avslöja och utreda brott, oftast senare än med tanke på myndighetens information och iakttagelser hade varit möjligt. Vid åtgärdsfördröjning är det fråga om en likartad situation under vissa förhållanden. Det föreslås att det skall föreskrivas om åtgärdsfördröjning i polislagens 5 §. I regeringspropositionens (RP 266/2004 rd, s. 14) motivering till lagrummet konstateras, att då en polisman verkställer åtgärder som polisen vidtar för att inhämta information enligt 3 kap. i polislagen skall denne ges rätt att vänta med att ingripa, för att på detta sätt hindra att inhämtandet av information avslöjas eller för att trygga syftet med verksamheten. Lagförslaget är fortfarande under behandling i riksdagen. Avsikten är att motsvarande bestämmelse om åtgärdsfördröjning även skall införas i tullagen.

7 kap.

Påföljder

39 §. Vite. Den föreslagna paragrafen motsvarar den gällande lagens 11 § med vissa preciseringar för att motsvara nuvarande praxis i vitesärenden samt kraven i gemenskapens lagstiftning. Vite riktas mot aktörer och inte mot personer i dess tjänst. Vite kunde till exempel föreläggas vid försummande av de skyldigheter som gäller narkotikabokföring och anmälningar till myndigheter. Om en aktör underlåter att uppfylla de skyldigheter som den föreslagna lagen samt förordningarna om handel med narkotikaprekursorer inom gemenskapen och med tredjeländer ålägger, kan Läkemedelsverket vid vite förpliktas denne att fullgöra dem. Om vite gäller vad som föreskrivs i viteslagen (1113/1990). Vite för förstärkande av förbud döms ut av länsstyrelsen på begäran av Läkemedelsverket.

40 §. Förseelse mot narkotikalagen. I denna paragraf föreskrivs om förseelse mot nar-

kotika-lagen. Detta rekvisit kompletterar det nuvarande påföljdssystemet och effektiviserar således tillsynen. Tillämpningen av rekvisitet skall vara sekundär, dvs. det skall tillämpas om det någon annanstans i lag inte föreskrivs ett strängare straff för gärningen.

41 §. Narkotikabrott. Paragrafen motsvarar sista meningen i den gällande lagens 1 § 3 mom. Enligt den föreskrivs om narkotikabrott i 50 kap. i strafflagen. Samtidigt föreslås att 50 kap. 1 § och 5 § 1 mom. i strafflagen ändras.

8 kap.

Särskilda bestämmelser

42 §. Ändringssökande. Enligt den föreslagna paragrafen skall ändring i Läkemedelsverkets beslut sökas på det sätt som bestäms i förvaltningsprocesslagen (568/1996).

9 kap.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

43 §. Ikraftträdande. Den föreslagna lagen, dvs. den nya lagen, föreslås träda i kraft så snart som möjligt efter det att den har antagits och stadfästs, med beaktande av att förordningen om handel med narkotikaprekursorer inom gemenskapen och förordningen om handel med narkotikaprekursorer, som hör till gemenskapslagstiftningen, har trätt i kraft den 18 augusti 2005.

Enligt paragrafens 2 mom. upphävs genom denna lag narkotikalagen av den 17 december 1993 (1289/1993), dvs. den gamla lagen, jämte ändringar.

Enligt 3 mom. i paragrafen får åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter vidtas innan lagen träder i kraft.

44 §. Övergångsbestämmelser. Om det i den övriga lagstiftningen hänvisas till den gamla lagen eller dess bestämmelser, skall hänvisningen anses avse den nya lagen eller dess motsvarande bestämmelser.

Enligt det föreslagna 2 mom. skall tillstånd beviljade med stöd av den gamla lagen fortfarande anses vara i kraft med stöd av den nya lagen och upphöra att gälla det datum som fastställts i vederbörande tillståndsbe-

slut.

Enligt det föreslagna 3 mom. skall ärenden som har anhängiggjorts vid Läkemedelsverket enligt den gamla lagens bestämmelser behandlas och avgöras enligt den gamla lagen när den nya lagen träder i kraft.

45 §. Kompletterande bestämmelser. Enligt paragrafens 1 mom. jämföras med ämnen som skall innefattas i tillsynen i enlighet med rådets beslut om informationsutbyte, riskbedömning och kontroll avseende nya psykoaktiva ämnen enligt 2 § 1 mom. 5 c-punkten i denna lag de ämnen som skall innefattas i tillsynen enligt den gemensamma åtgärden om informationsutbyte, riskbedömning och kontroll av syntetiska droger. Den gemensamma åtgärden upphävs genom nämnda rådets beslut. Om de ämnen som skall betraktas som narkotika kan föreskrivas genom förordning av statsrådet, på motsvarande sätt som om de ämnen som avses i 2 § 1 mom. 5 punkten. Med stöd av detta moment införs följande ämnen i narkotikaförteckningen: 4-MTA (P-metyltioamfetamin eller 4-metyltioamfetamin), PMMA (parametoximetylamfetamin eller N-metyl-1-[4-metoxifenyl]-2-amino propan), 2C-I (4-jodo-2,5-dimetoxifenetylamen), 2C-T-7 (2,5-dimetoxi-4-(n)-propyltiofenetylamen) och TMA-2 (2,4,5-trimetoxiamfetamin).

Enligt det föreslagna 2 mom. skall tillståndsvillkor gällande de ansvariga personer och deras ställföreträdare som avses i 9 § i denna lag ingå i alla de tillståndsbeslut som utfärdats på basis av ansökningar som gjorts efter det att denna lag har trätt i kraft.

1.2. Strafflagen

50 kap.

Om narkotikabrott

1 §. Narkotikabrott. Paragrafen skall ändras p.g.a. den föreslagna narkotikalagens 5 och 6 §. Hotet om straff skall förbli oförändrat, dvs. böter eller fängelse i högst två år.

5 §. Definitioner. Hänvisningen i paragrafens 1 mom. skall ändras till att gälla den föreslagna nya narkotikalagen.

1.3. Lagen om integritetsskydd i arbetslivet

6 §. Intyg över narkotikatest. Hänvisningen i paragrafens 2 mom. ändras till att gälla den föreslagna nya narkotikalagen.

1.4. Lagen om företagshälsovård

3 §. Definitioner. Hänvisningen i paragrafens 1 mom. 6 a-punkt ändras till att gälla den föreslagna nya narkotikalagen.

2. Närmare bestämmelser och föreskrifter

Avsikten är att med stöd av de bemyndiganden som föreslås i lagen utfärda statsrådets förordning om narkotika. Denna skall ersätta bestämmelserna av lägre grad än den gällande lagen, dvs. narkotikaförordningen, beslutet om narkotika och beslutet om hantering av narkotika. Eftersom flera andra ministerier i statsrådet ansvarar för narkotikapolitiken i samarbete med social- och hälsovårdsministeriet, är det ändamålsenligt att statsrådet på motsvarande sätt utfärdar alla bestämmelser på lägre nivå än lag genom statsrådets förordning.

Läkemedelsverket skall fungera som tillstånds- och tillsynsmyndighet på samma sätt som nu. Läkemedelsverket beslutar om de ämnen, preparat och testsystem som avses i den föreslagna narkotikalagens 18 §. Läkemedelsverket är med stöd av 24 § 3 mom. behörig att utfärda föreskrifter om bokföring av narkotika samt om den anmälningsskyldighet som hänför sig till den, liksom även om kontrollen av läkemedel som betraktas som narkotika enligt 25 § 2 mom. Om dessa uppgifter behöver inte föreskrivas i lag.

Om tillståndsavgifter för tillstånd enligt den gällande narkotikalagen föreskrivs i social- och hälsovårdsministeriets förordning (870/2005) om Läkemedelsverkets avgiftsbälgda prestationer.

3. Ikraftträdande

De föreslagna lagarna avses träda i kraft så snart som möjligt efter det att de har antagits

och blivit stadfästa.

4. Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning

Vissa av bestämmelserna i den föreslagna lagen är av betydelse då lagförslaget granskas med tanke på grundlagen. Lagförslaget innehåller flera ändringar i bestämmelserna om bemyndigandet att utfärda normer samt i bestämmelserna om myndigheternas inspektionsrätt och rätt till information.

I grundlagens 80 § 1 mom. förutsätts att bestämmelser om grunderna för individens rättigheter och skyldigheter skall utfärdas genom lag. I enlighet med detta införs i den föreslagna lagens 19 § bestämmelser om förutsättningarna för import och export av päsagerares personliga läkemedel.

Bemyndigandena i narkotikalagen utformas i propositionen med beaktande av bestämmelserna i 80 § i grundlagen. Med stöd av den föreslagna narkotikalagen kan genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om

1) vilka i 2 § 1 mom. 5 punkten avsedda ämnen, preparat och växter som skall betraktas som narkotika,

2) social- och hälsovårdsministeriets skyldighet att upprätthålla databaser om sådan narkotika som avses i föregående punkt,

3) utredning som krävs av sökande enligt 10—13 § samt om återbördande av import- och exporttillstånd till Läkemedelsverket,

4) de identifieringsuppgifter som avses i 20 § 1 mom., vid behov,

5) i 21 § 1 mom. föreskriven lagring och förvaring av narkotika, vid behov,

6) i 22 § föreskriven transport och annan motsvarande hantering av narkotika, vid behov,

7) i 24 § föreskriven skyldighet att bokföra narkotika och därmed förknippad skyldighet att lämna uppgifter, vid behov,

8) i 29 § föreskriven registrering av inspektionsmaterial, vid behov, och

9) i 23 och 36 § föreskriven förstöring av narkotika.

Den föreslagna narkotikalagen skall till nödvändiga delar även föreskriva om förhandskontroll av narkotikaprekursorer dvs. då gemenskapsförordningarna om handel med narkotikaprekursorer inom gemenskapen och med tredjeländer inte förordnar om frågorna. De begränsningar av näringsfriheten som följer av förhandskontrollen är således i enlighet med 18 § 1 mom. i grundlagen grundade på lag.

Med stöd av det ovan anförda anser regeringen att propositionen överensstämmer med grundlagen och lagförslagen kan därför behandlas i vanlig lagstiftningsordning.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

1.

Narkotikalag

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Lagens syften

Syftet med denna lag är att förhindra att narkotika importeras till eller exporteras från Finland olagligt samt att narkotika tillverkas, sprids och används olagligt.

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *narkotikakonventioner*

a) 1961 års allmänna narkotikakonvention (FördrS 43/1965), som ingicks i New York den 30 mars 1961, sådan den lyder ändrad genom protokollet rörande ändringar i 1961 års allmänna narkotikakonvention (FördrS 42/1975), som ingicks i Genève den 25 mars 1972 (*1961 års allmänna narkotikakonvention*),

b) konventionen angående psykotropiska ämnen (FördrS 60/1976), som ingicks i Wien den 21 februari 1971 (*1971 års konvention om psykotropa ämnen*), samt

c) Förenta nationernas konvention mot olaglig hantering av narkotika och psykotropa ämnen (FördrS 44/1994), som ingicks i Wien den 20 december 1988 (*1988 års konvention om narkotika och psykotropa ämnen*),

2) *förordningen om handel med narkotikaprekursorer inom gemenskapen, Europapar-*

lamentets och rådets förordning (EG) nr 273/2004 om narkotikaprekursorer,

3) *förordningen om handel med narkotikaprekursorer med tredjeländer*, rådets förordning (EG) nr 111/2005 om regler för övervakning av handeln med narkotikaprekursorer mellan gemenskapen och tredjeländer,

4) *förordningen om tillämpning av förordningarna om narkotikaprekursorer* kommissionens förordning (EG) nr 1277/2005 om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 273/2004 om narkotikaprekursorer och för förordning (EG) nr 111/2005 om regler för övervakning av handeln med narkotikaprekursorer mellan gemenskapen och tredjeländer,

5) *narkotika*,

a) de i 1961 års allmänna narkotikakonvention avsedda ämnen, preparat och växter som ingår i nämnda konventions gällande förteckningar (förteckningarna I—IV),

b) de i 1971 års konvention om psykotropa ämnen avsedda ämnen och preparat som ingår i nämnda konventions gällande förteckningar (förteckningarna I—IV),

c) ämnen om vars innefattande i tillsynen beslutas i enlighet med rådets beslut 2005/387/RIF om informationsutbyte, riskbedömning och kontroll avseende nya psykoaktiva ämnen, samt

d) kat (*Catha edulis*), kaktusväxter innehållande meskalin och Psilocybesvampar,

6) *narkotikaprekursorer*, förtecknade ämnen som avses i artikel 2 a i förordningen om handel med narkotikaprekursorer inom gemenskapen samt i artikel 2 a i förordningen om handel med narkotikaprekursorer med tredjeländer,

7) *tillverkning av narkotika*, med undantag av produktion, alla de förfaringssätt genom vilka narkotika kan erhållas, samt rening och omvandling av narkotika till annan narkotika, samt

8) *produktion av narkotika*, avskiljande av opium, kokablad, cannabis eller cannabis-harts från växter i vilka dessa ingår.

Genom förordning av statsrådet kan utfärdas närmare bestämmelser om vilka ämnen, preparat och växter som anses som narkotika enligt 1 mom. 5 punkten. Genom förordning av statsrådet kan vid behov även utfärdas närmare bestämmelser om social- och hälsovårdsministeriets skyldighet att driva databaser över narkotika som avses i 1 mom. 5 punkten.

3 §

Tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på övervakningen av narkotika. Lagen tillämpas även på övervakningen av narkotikaprekursorer utöver vad som om denna övervakning föreskrivs i förordningen om handel med narkotikaprekursorer inom gemenskapen, förordningen om handel med narkotikaprekursorer med tredje-länder och förordningen om tillämpning av förordningarna om narkotikaprekursorer.

4 §

Övriga lagar

För narkotika och för narkotikaprekursorer som utgör läkemedel gäller dessutom vad som särskilt föreskrivs om dem i läkemedelslagen (395/1987) och på annat ställe i lag.

Om förebyggande av narkotikamissbruk och vård av narkotikamissbrukare föreskrivs i lagen om nykterhetsarbete (828/1982) och i lagen om missbrukarvård (41/1986).

5 §

Allmänna förbud

Produktion, tillverkning, import till och export från Finland, transitering, distribution,

hantering, innehav och användning av samt handel med narkotika är förbjudet. Undantag från förbudet kan göras för medicinska ändamål, tillståndspliktig verksamhet och övervakning så som i denna lag eller något annat ställe i lag särskilt föreskrivs.

6 §

Förbud mot odling av vissa växter och svampar

Odling av kat (*Catha edulis*), kaktusväxter innehållande meskalin, *Psilocybesvampar* samt *kabuske* är förbjuden.

Odling av opiumvallmo och hampa för att användas som narkotika eller vid tillverkning eller produktion av narkotika är förbjuden.

7 §

Överlåtelseplikt

Den som har kommit i besittning av narkotika utan att vara berättigad att inneha den är skyldig att utan dröjsmål överlämna den till polis-, tull- eller gränsbevakningsmyndigheterna.

2 kap.

Tillståndspliktig verksamhet

8 §

Tillverkning, hantering, import till Finland och export från Finland

Läkemedelsverket kan bevilja tillstånd för hantering och tillverkning av narkotika samt för import av narkotika till Finland och export av narkotika från Finland

1) för produktion av läkemedel samt för andra medicinska syften,

2) för vetenskaplig forskning vid universitet och andra forskningsanstalter, för forskning som gäller kvalitetsövervakning och för produktutveckling,

3) för ämnen och preparat som innehåller narkotika och som används för konstaterande av narkotika, samt

4) för ämnen, preparat och testsystem som innehåller narkotika och som används för konstaterande av narkotika.

I 1 mom. 1 punkten avsett tillverkningstillstånd krävs dock inte särskilt för tillverkning av läkemedelspreparat. Tillstånd för narkotika som inte används för medicinskt bruk får inte ges med stöd av 1 mom. 1 punkten.

Tillstånd för hantering av narkotika krävs inte av aktörer som enligt läkemedelslagen har rätt att anskaffa, tillverka eller utöva par-tihandel eller detaljhandel med läkemedel.

9 §

Krav på ansvarig person och dennes ställföreträdare

Varje verksamhetsställe som utövar tillståndspliktig verksamhet enligt denna lag skall ha en ansvarig person och ett tillräckligt antal ställföreträdare för denna. Dessa personer utses av tillståndshavaren. Den ansvariga personen och ställföreträdarna skall vara tillförlitliga och lämpliga för uppgiften. De skall även genom utbildning eller erfarenhet ha förvärvat tillräcklig yrkesskicklighet. Den ansvariga personen och dennes ställföreträdare skall vid sidan av tillståndshavaren se till att denna lag iakttas på verksamhetsstället.

Olämplig för uppgiften som ansvarig person och dennes ställföreträdare är den som på grund av missbruk av narkotika eller andra rusmedel eller på grund av tidigare förseelser eller försummelser uppenbart inte kan sköta sina uppgifter.

Den ansvariga personen anses vara tillförlitlig, om han eller hon inte under de fem senaste åren har dömts till fängelsestraff genom en dom som vunnit laga kraft och inte under de tre senaste åren har dömts till bötesstraff för ett brott som kan anses visa att han eller hon är uppenbart olämplig som ansvarig person. Den ansvariga personen betraktas dock inte som tillförlitlig, om han eller hon i övrigt genom sin tidigare verksamhet har visat sig vara uppenbart olämplig som ansvarig person.

10 §

Utredning för tillståndsprövning

För behandlingen av ett tillståndsärende som avses i denna lag förutsätts att den som ansöker om tillstånd

1) lämnar en utredning om sin lämplighet för utövande av verksamheten i fråga,

2) för varje verksamhetsställe uppger information om de ansvariga personer som utsetts enligt 9 §,

3) för varje verksamhetsställe redogör för de åtgärder som är nödvändiga för uppnående av de mål och genomförande av den övervakning som avses 1 och 3 §,

4) för varje verksamhetsställe lämnar uppgifter om de metoder genom vilka säkerställs att ännena inte används som narkotika eller narkotikaprekursorer, samt

5) uppger övriga nödvändiga uppgifter för avgörande av tillståndsärendet enligt vad som närmare föreskrivs i denna lag och genom förordning av statsrådet med stöd av denna lag.

Ett tillstånd enligt denna lag befriar inte tillståndshavaren från att följa de krav och därtill hörande föreskrifter som ställs på verksamheten någon annanstans i lag.

11 §

Utredning vid ansökan om tillstånd för hantering och tillverkning

När tillstånd för hantering och tillverkning enligt denna lag söks hos Läkemedelsverket skall utöver vad som föreskrivs i 10 § anges

1) identifieringsuppgifter beträffande den sökande, såsom firmanamn, företags- och organisationsnummer samt kontaktuppgifter,

2) adresser för alla verksamhetsställen med tillståndspliktig verksamhet,

3) narkotika som hanteras eller tillverkas, deras mängder och användningsändamål,

4) ansvarig person eller ansvariga personer och om dennes eller deras tillförlitlighet samt kompetens för och erfarenhet av hantering av ännena i fråga,

5) åtgärder för förhindrande av olaglig användning av ännena, samt

6) andra omständigheter som är nödvändiga för verkställande av lagens syften och övervakningen enligt denna lag.

12 §

Utredning vid ansökan om tillstånd för import och export

När tillstånd för import och export enligt denna lag söks hos Läke-medelsverket skall utöver vad som föreskrivs i 10 § anges

- 1) den sökande och dennes bransch,
- 2) adresserna för importörens och exportörens verksamhetsställen,
- 3) narkotika som importeras eller exporteras, deras mängder och användningsändamål,
- 4) import- eller exportsätt,
- 5) åtgärder för förebyggande av olaglig användning av ämnena, vid behov, samt
- 6) andra omständigheter som är nödvändiga för verkställande av lagens syften och övervakningen enligt denna lag, vid behov.

Dessutom skall vid ansökan om exporttillstånd visas upp motsvarande importtillstånd eller annat motsvarande dokument av en myndighet i landet i fråga, av vilket framgår att det för export avsedda partiet får importeras till detta land.

13 §

Tillståndets giltighet och förändringar efter tillståndets beviljande

Tillstånd för hantering och tillverkning enligt denna lag beviljas för viss tid.

Tillstånd för import och export beviljas dessutom för enskilda leveranspartier, med undantag av tillstånd för import och export av de ämnen och preparat som avses i 8 § 1 mom. 3 punkten samt import och export av de testsystem som avses i 8 § 1 mom. 4 punkten.

Läke-medelsverket skall underrättas om förändringar som har skett efter tillståndets beviljande.

Beslut om tillstånd för import och export som inte längre är i kraft skall återlämnas till Läke-medelsverket.

14 §

Bemyndigande att utfärda förordning i fråga om tillståndsärenden

Genom förordning av statsrådet kan utfärdas närmare bestämmelser om uppgifter som skall ges vid ansökan om tillstånd enligt denna lag och om andra utredningar som är nödvändiga för avgörande i tillståndsärenden samt om skyldigheten att återlämna beslut om tillstånd för import och export till Läke-medelsverket.

15 §

Begränsning av överlåtelse

En tillståndshavare får överlämna narkotika endast till en annan tillståndshavare eller en part som annars har rätt att anskaffa, inneha eller hantera dessa ämnen.

16 §

Följder av förseelser gällande tillståndspliktig verksamhet

Läke-medelsverket kan ge en anmärkning eller skriftlig varning till tillståndshavare enligt denna lag eller återkalla ett med stöd av denna lag beviljat tillstånd för viss tid eller tills vidare, om

- 1) det har brutits mot denna lag eller mot bestämmelser utfärdade med stöd av denna lag eller mot förpliktelser eller förbud gällande narkotika någon annanstans i lag,
- 2) det har brutits mot de villkor som fastställts för tillståndet,
- 3) tillståndshavaren annars inte längre är lämpad att utöva verksamheten i fråga, eller tillståndets förutsättningar annars inte längre uppfylls,
- 4) de uppgifter som givits vid ansökan om tillståndet är väsentligt felaktiga, eller
- 5) tillståndsmyndigheten har grundad anledning att misstänka att ett ämne eventuellt kan komma att användas som narkotika eller narkotikaprekursor.

Om återlämnande av återkallat tillstånd till Läke-medelsverket gäller på motsvarande sätt vad som föreskrivs i 13 § 4 mom. och 14 §.

3 kap.

Ämnen och preparat befriade från tillståndsplikt

17 §

Läkemedelspreparat som är nödvändiga vid första hjälpen

Tillstånd enligt denna lag behövs inte för import och export av de läkemedelspreparat innehållande narkotika som är avsedda för användning vid första hjälpen samt ingår i läkemedelslager ombord på fartyg och luftfartyg i internationell trafik och i ambulanser och fordon som används i humanitär biståndsverksamhet.

De läkemedelspreparat som avses i 1 mom. skall förvaras i en förseglad förstahjälpslåda i ett låst medicinskåp. På fartyg är befälhavaren ansvarig för dessa preparat och i luftfartyg, ambulanser och fordon som används i humanitär biståndsverksamhet den person som ansvarar för läkemedelslagret.

18 §

Vissa ämnen, preparat och testsystem

Läkemedelsverket kan besluta att tillstånd för import och export enligt denna lag inte behövs för i förteckning III i 1961 års allmänna narkotikakonvention nämnda läkemedelspreparat innehållande narkotika och ämnen, preparat och testsystem innehållande narkotika som används vid konstaterande av narkotika.

Läkemedelsverket kan besluta att tillstånd för import och export enligt denna lag inte behövs för sådana kombinationspreparat

1) som innehåller andra psykotropa ämnen än de som nämns i förteckning I i 1971 års konvention om psykotropa ämnen,

2) som innehåller narkotika i endast ringa mängder,

3) där narkotikan är i svårigen avskiljbar form, och

4) som inte är förknippade med väsentlig risk för missbruk.

Läkemedelsverket kan utfärda närmare be-

stämmelser om de kombinationspreparat som avses i 2 mom.

19 §

Import och export av personliga läkemedel

Denna lags bestämmelser om import till och export från Finland av narkotika tillämpas inte på de läkemedelspreparat som innehåller ämnen som nämns i förteckningarna I—III i 1961 års allmänna narkotikakonvention eller i förteckningarna II—IV i 1971 års konvention om psykotropa ämnen, då dessa används av passagerare för personlig medicineri. Härvid iakttas vad som föreskrivs i 19 § läkemedelslagen samt i den förordning av statsrådet som utfärdats med stöd av nämnda lagrum.

4 kap.

Aktörers skyldigheter

20 §

Identifieringsuppgifter på import- och exporthandlingar samt förpackningar

Den som tillverkar, importerar till Finland, exporterar från Finland samt den som deltar i transport och förvaring av narkotika skall se till att import- och exporthandlingarna samt de förpackningar i vilka ämnen eller preparat överläts har nödvändiga identifieringsuppgifter.

Genom förordning av statsrådet kan vid behov utfärdas närmare bestämmelser om de identifieringsuppgifter som avses i 1 mom.

21 §

Lagring och förvaring av narkotika

Narkotika skall lagras eller annars förvaras på en särskild, låst plats som utomstående inte har tillträde till.

Import för deponering i tullager av ämnen som nämns i förteckning I i 1971 års konvention om psykotropa ämnen är förbjuden.

Genom förordning av statsrådet kan vid behov utfärdas närmare bestämmelser om lagring och förvaring av narkotika som avses i 1 mom.

22 §

Transport av narkotika

Vid transport av narkotika och vid därtill hörande andra åtgärder, såsom förpackande och tillfällig förvaring, skall iakttas tillräcklig aktsamhet och försiktighet med hänsyn till det ämne som transporteras, dess mängd samt transportform.

De som deltar i transport och förvaring av narkotika skall för sin del se till att tillgrepp och annan olaglig användning av narkotikan förhindras.

Genom förordning av statsrådet kan vid behov utfärdas närmare bestämmelser om transport och annan motsvarande hantering av narkotika som avses i 1 mom.

23 §

Förstöring av narkotika som problemavfall

De som har rätt att hantera narkotika är skyldiga att låta förstöra alla läkemedel som betraktas som narkotika samt övrig narkotika som det inte längre finns användning för enligt denna lag.

I 1 mom. avsedda ämnen och preparat som levererats för förstöring får endast förstöras i en problemavfallsanläggning. Härvid iakttas avfallslagens (1072/1993) och miljöskyddslagens (86/2000) bestämmelser om förstöring av problemavfall.

Genom förordning av statsrådet kan vid behov utfärdas närmare bestämmelser om förstöring av de ämnen och preparat som avses i 1 mom.

24 §

Bokförings- och anmälningsskyldighet

De som har rätt till produktion, tillverkning, import till Finland, export från Finland,

distribution, handel och hantering som avses i denna lag är skyldiga att föra bok över narkotikan. Förbrukningskort, protokoll samt det övriga bokföringsmaterialet över narkotikan skall förvaras minst sex år från utgången av det år då de upprättades. Läkemedelsverket har rätt att ta del av det bokföringsmaterial om narkotika som avses i detta moment.

Förstöring av narkotika skall införas i den bokföring av narkotika som avses i denna lag. Ifråga om förstöring och bokföring av läkemedel som kunder lämnar in till apotek iakttas vad som särskilt föreskrivits om detta.

Aktörer är skyldiga att göra anmälan och ge andra uppgifter om narkotika som är nödvändiga för tillsynen till Läkemedelsverket enligt verkets särskilda instruktioner.

Genom förordning av statsrådet kan vid behov utfärdas närmare bestämmelser om bokföring av narkotika samt om bokföringsmaterial om narkotika och dess förvaring som avses i denna paragraf.

25 §

Kontroll av vissa läkemedel som betraktas som narkotika

Apoteken skall kontrollera och bokföra leveranserna från apoteken av de ämnen och preparat som ingår i förteckningarna I, II och IV i 1961 års allmänna narkotikakonvention och i förteckningarna I och II i 1971 års konvention om psykotropa ämnen, samt av pentazocin och buprenorfin (kontroll av läkemedel som betraktas som narkotika).

De kontroll- och bokföringsuppgifter som avses i föregående moment är sekretessbelagda. Uppgifterna skall omedelbart förstöras när de inte längre är nödvändiga för Läkemedelsverket för verkställande av tillstånds- och övervakningsuppgifterna enligt denna lag.

Apoteken skall enligt Läkemedelsverkets särskilda anvisningar månatligen ge verket uppgifter om kontroll av läkemedel som betraktas som narkotika.

Genom förordning av statsrådet kan vid behov utfärdas närmare bestämmelser om kontroll av läkemedel som betraktas som

narkotika.

5 kap.

Styrning och allmän övervakning

26 §

Tillstånds- och övervakningsmyndigheter

Den högsta ledningen och styrningen i fråga om efterlevnaden av denna lag samt de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den ankommer på social- och hälsovårdsministeriet.

Läkemedelsverket verkar som tillstånds- och övervakningsmyndighet enligt denna lag.

27 §

Behörig myndighet

Om inte något annat föreskrivs särskilt är Läkemedelsverket den behöriga myndighet som avses i förordningarna om handel med narkotikaprekursorer inom gemenskapen och med tredjeländer samt i förordningen om tillämpning av förordningarna om narkotikaprekursorer.

28 §

Inspektionsrätt

En av Läkemedelsverket utsedd inspektör som är anställd vid verket har rätt att inspektera lokaler och utrymmen där narkotika eller narkotikaprekursorer tillverkas, lagras, förvaras eller på annat sätt hanteras. Inspektionsrätten innefattar även förhandsinspektioner som ingår i Läkemedelsverkets tillstånds- och övervakningsåtgärder.

En inspektör som avses i 1 mom. skall ges tillträde till verksamhetsställets alla lokaler och utrymmen. En sådan inspektion som avses i denna paragraf får inte verkställas i lokaler och utrymmen som omfattas av hemfriden.

Om brottsbekämpning föreskrivs i 6 kap.

29 §

Inspektionsmaterial och dess registrering

Över en inspektion skall föras protokoll. Vid en inspektion skall alla handlingar samt övrigt material som inspektören begär och som är nödvändiga för inspektionen läggas fram. Inspektören skall utan kostnad på begäran få kopior av de handlingar som är nödvändiga för inspektionen.

Inspektören har i samband med inspektionen rätt att utan kostnad ta prover av ämnen och preparat på verksamhetsstället för närmare undersökningar. Inspektören har dessutom rätt att göra bildupptagningar under inspektionen.

Genom förordning av statsrådet kan vid behov utfärdas närmare bestämmelser om i denna paragraf avsedd registrering av inspektionsmaterial.

30 §

Rätt att få uppgifter av aktörer samt myndigheter

Utan hinder av vad som föreskrivs om hemlighållande av uppgifter har Läkemedelsverket rätt att för utförande av uppgifterna enligt denna lag utan kostnad få tillräcklig information av näringsidkare och andra aktörer som avses i denna lag och läkemedelslagen samt av statliga och kommunala myndigheter.

Rätten att få information gäller även sådan information som behövs för skötseln av tillstånds- och övervakningsuppgifter som annars är sekretessbelagda på grund av att de gäller enskild affärsverksamhet eller yrkesutövning eller en enskild persons ekonomiska ställning eller hälsotillstånd.

Utan hinder av vad som föreskrivs om hemlighållande av uppgifter har Läkemedelsverket rätt att av de aktörer som avses i förordningen om handel med narkotikaprekursorer inom gemenskapen och i förordningen om handel med narkotikaprekursorer med tredjeländer få de uppgifter om verksamhet gällande narkotikaprekursorer som är nödvändiga för tillsynen över att bestämmelserna i nämnda förordningar följs.

31 §

Tillgång till uppgifter ur vissa register

Utan hinder av vad som föreskrivs om hemlighållande av uppgifter har Läkemedelsverket rätt att för verkställande av uppgifterna enligt denna lag av tullmyndigheten ur register över utrikeshandeln få nödvändiga uppgifter om import till och export från Finland av narkotika och narkotikaprekursorer. Uppgifter som avses i detta moment får inte överlåtas vidare. Dessa uppgifter får inte heller utan Tullstyrelsens tillstånd användas för andra ändamål än de för vilka uppgifterna har lämnats.

Läkemedelsverket har för verkställande av den övervakning som avses i denna lag och för beviljande av tillstånd som avses i denna lag och i gemenskapslagstiftningen om narkotikaprekursorer rätt att få nödvändiga uppgifter ur det bötesregister som avses i 46 § i lagen om verkställighet av böter (672/2002).

Bestämmelser om rätten att få uppgifter ur straffregistret finns i straffregisterlagen (770/1993).

32 §

Utlämnande av uppgifter

Utan hinder av vad som föreskrivs om hemlighållande av uppgifter får Läkemedelsverket till polisen, tullmyndigheterna och gränsbevakningsmyndigheterna lämna ut de uppgifter om övervakning i enlighet med denna lag som dessa behöver för skötseln av sina lagstadgade uppgifter.

Uppgifter får inte överlåtas vidare. Uppgifter får inte utan Läkemedelsverkets tillstånd användas för annat ändamål än det för vilket de har utlämnats.

33 §

Utlämnande av uppgifter till internationella tillsynsmyndigheter

Utan hinder av vad som föreskrivs om hemlighållande av uppgifter får Läkemedelsverket ge internationella tillsynsmyndigheter de bedömningar och uppgifter som förutsätts

i de internationella konventioner som avses i 2 § 1 mom. 1 punkten.

6 kap.

Brottsbekämpning

34 §

Polisen samt tull- och gränsbevakningsmyndigheter som behöriga myndigheter

Även polisen samt tull- och gränsbevakningsmyndigheterna är behöriga myndigheter i ärenden om vilka föreskrivs i artikel 8.1 i förordningen om handel med narkotikaprekursorer inom gemenskapen samt i artiklarna 8, 9.1, 14 och 26 i förordningen om handel med narkotikaprekursorer med tredjeländer.

35 §

Beslag

Utöver vad som i tvångsmedelslagen (450/1987) föreskrivs om beslag, skall en anhållningsberättigad tjänsteman beslagta narkotika som i enlighet med 7 § har överlåtit till polisen, tullmyndigheten eller gränsbevakningsmyndigheten, eller som annars inte får innehas enligt de nna lag.

36 §

Förstöring

En anhållningsberättigad tjänsteman skall bevisligen förstöra eller låta förstöra narkotika som har beslagtagits eller dömts förverkad till staten. Ämnet som skall förstöras eller en del av det skall dock förvaras så länge ämnet eller en del av det eventuellt behövs som bevis vid rättegång.

En anhållningsberättigad tjänsteman får bevisligen förstöra eller låta förstöra råvaror, andra ämnen, anordningar eller tillbehör som är avsedda för olaglig produktion, odling, tillverkning eller användning eller för olagligt innehav av narkotika och som kan beslagas, om det är sannolikt att de kommer att dömas förverkade till staten.

37 §

Främjande av förebyggande, avslöjande och utredning av narkotikabrott

Genom beslut av chefen för centralkriminalpolisen och cheferna för de enheter vid Tullstyrelsens bevakningsavdelning som ansvarar för tullbrottsbekämpningen kan myndigheter som arbetar med förebyggande, avslöjande och utredning av narkotikabrott i enskilda fall beviljas tillstånd för import av narkotika till Finland, export av narkotika från Finland eller transitering av narkotika.

Genom beslut av centralkriminalpolisen och Tullstyrelsen kan narkotika och ämnen, anordningar eller tillbehör som avses i 36 § 2 mom. och som har beslagtagits eller dömts förverkade till staten överlämnas till en myndighet för användning för förebyggande, avslöjande och utredning av narkotikabrott.

Läkemedelsverket skall omedelbart delges beslut som avses i denna paragraf.

38 §

Kontrollerade leveranser och åtgärdsfördröjning

Denna lag och de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den tillämpas varken på kontrollerade leveranser eller åtgärdsfördröjningar som vidtagits av en förundersökningsmyndighet.

7 kap.

Påföljder

39 §

Vite

Om någon åsidosätter att fullgöra sina skyldigheter enligt denna lag och enligt förordningen om handel med narkotikaprekursorer inom gemenskapen och förordningen om handel med narkotikaprekursorer med tredjeländer, kan Läkemedelsverket vid vite förplikta denne att fullgöra dem. Om vite gäller vad som föreskrivs i viteslagen

(1113/1990). Vite för förstärkande av förbud döms ut av länsstyrelsen på begäran av Läkemedelsverket.

40 §

Förseelse mot narkotikalagen

Den som avsiktligt

1) ger felaktiga uppgifter i de tillstånds- eller registreringsärenden som avses i 2 kap. i denna lag och i förordningen om handel med narkotikaprekursorer inom gemenskapen och förordningen om handel med narkotikaprekursorer med tredjeländer,

2) genom att försumma sökande av tillstånd i enlighet med denna lag bryter mot 2 kap. i denna lag, förordningen om handel med narkotikaprekursorer inom gemenskapen eller förordningen om handel med narkotikaprekursorer med tredjeländer,

3) åsidosätter den anmälningsskyldighet som föreskrivs i artikel 3.1 eller 8 i förordningen om handel med narkotikaprekursorer inom gemenskapen eller i artikel 9 i förordningen om handel med narkotikaprekursorer med tredjeländer,

4) åsidosätter den föreskrivna skyldighet att uppdatera adressuppgifter som avses i artikel 3.6 i förordningen om handel med narkotikaprekursorer inom gemenskapen eller i artikel 7.1 i förordningen om handel med narkotikaprekursorer med tredjeländer,

5) inte iakttar bestämmelserna om dokumentation i artikel 5 i förordningen om handel med narkotikaprekursorer inom gemenskapen eller i artikel 3 och 4 i förordningen om handel med narkotikaprekursorer med tredjeländer,

6) inte iakttar bestämmelserna om märkning i artikel 7 i förordningen om handel med narkotikaprekursorer inom gemenskapen eller i artikel 5 i förordningen om handel med narkotikaprekursorer med tredjeländer, eller

7) inte iakttar bestämmelserna om kundförsäkringen i artikel 5 i förordningen om handel med narkotikaprekursorer inom gemenskapen,

skall, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag, för förseelse mot narkotikalagen dömas till böter.

41 §

Narkotikabrott

Om narkotikabrott föreskrivs i 50 kap. i strafflagen (39/1889).

8 kap.

Särskilda bestämmelser

42 §

Ändringssökande

Beslut som Läkemedelsverket fattat på basis av denna lag och förordningarna om handel med narkotikaprekursorer inom gemenskapen och med tredjeländer får överklagas på det sätt som bestäms i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Läkemedelsverkets beslut skall iakttas trots att det har överklagats, om inte besvärsmyndigheten bestämmer något annat.

9 kap.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

43 §

Ikraftträdande

Denna lag, nedan den nya lagen, träder i kraft den 20 .

Genom denna lag upphävs narkotikalagen (1289/1993) av den 17 december 1993, nedan den gamla lagen, jämte ändringar.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

44 §

Övergångsbestämmelser

Om det någon annanstans i lag hänvisas till den gamla lagen eller dess bestämmelser, skall hänvisningen anses avse den nya lagen eller dess motsvarande bestämmelser.

Ett tillstånd som har beviljats med stöd av den gamla lagen anses vara beviljat med stöd av den nya lagen och upphör att gälla det datum som fastställts i tillståndsbeslutet.

Ärenden som är anhängiga vid Läkemedelsverket vid den nya lagens ikraftträdande handläggs och avgörs enligt den gamla lagens.

45 §

Kompletterande bestämmelser

Med ämnen som skall innefattas i tillsynen i enlighet med rådets beslut om informationsutbyte, riskbedömning och kontroll avseende nya psykoaktiva ämnen jämföras enligt 2 § 1 mom. 5 punkten i denna lag de ämnen som skall innefattas i tillsynen enligt den gemensamma åtgärden om informationsutbyte, riskbedömning och kontroll av syntetiska droger (97/396/RIF), som upphävs genom ovan nämnda beslut av rådet. Av dessa ämnen kan om de ämnen som skall betraktas som narkotika föreskrivas genom förordning av statsrådet, på motsvarande sätt som om de ämnen som avses i 2 § 1 mom. 5 punkten.

Bestämmelser om tillståndsvillkor gällande de ansvariga personer och deras ställföreträdare som avses i 9 § skall ingå i alla de tillståndsbeslut som utfärdas på basis av ansökningar som gjorts efter det att denna lag har trätt i kraft.

2.

Lag**om ändring av 50 kap. 1 och 5 § i strafflagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i strafflagen av den 19 december 1889 (39/1889) 50 kap. 1 §, sådan den lyder delvis
 ändrad i lagarna 1304/1993 och 564/2001, och 5 § 1 mom., sådan den lyder i lag 1304/1993,
 som följer:

1 §

Narkotikabrott

Den som olagligen

1) tillverkar eller försöker tillverka narkotika,

2) odlar kokabuske, kat (*Catha edulis*) eller kaktusväxter som innehåller meskalin eller *Psilocybesvampar* eller opiumvallmo eller hampa för att användas som narkotika eller råvara för narkotika vid tillverkning eller produktion av narkotika,

3) för eller försöker föra narkotika in i eller ut bur landet eller transporterar eller låter transportera narkotika,

4) säljer, förmedlar, till någon annan överlåter eller på annat sätt sprider eller försöker sprida narkotika, eller

5) innehar eller försöker anskaffa narkotika,

skall för *narkotikabrott* dömas till böter eller fängelse i högst två år.

5 §

Definitioner

Med narkotika avses i detta kapitel narkotika enligt narkotikalagen (/20).

— — — — —

Denna lag träder i kraft den 20 .

3.

Lag**om ändring av 6 § i lagen om integritetsskydd i arbetslivet**

I enlighet med riksdagens beslut
 ändras i lagen av den 13 augusti 2004 om integritetsskydd i arbetslivet (759/2004) 6 §
 2 mom., som följer:

6 §

Intyg över narkotikatest

Med intyg över narkotikatest avses ett intyg som en yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården och ett laboratorium som anvisats av arbetsgivaren har utfärdat över att arbetstagaren har genomgått ett test för utredning av användning av sådan narkotika

som avses i 2 § 1 mom. 5 punkten i narkotikalagen (/20) och i vilket ingår en på basis av testet uppgjord redogörelse för om arbetstagaren har använt narkotika för andra än medicinska ändamål på ett sätt som försämrar hans eller hennes arbets- eller funktionsförmåga.

Denna lag träder i kraft den 20 .

4.

Lag**om ändring av 3 § i lagen om företagshälsovård**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 21 december 2001 om företagshälsovård (1383/2001) 3 § 1 mom. 6 a-punkten, sådan den lyder i lag 760/2004, som följer:

3 §	i 2 § 1 mom. 5 punkten i narkotikalagen (/20) samt en på basis av testet uppgjord redogörelse för om arbetssökanden eller arbetstagaren har använt narkotika för andra än medicinska ändamål,
<i>Definitioner</i>	
I denna lag avses med	
6 a) narkotikatest ett test för utredning av användning av sådan narkotika som avses	Denna lag träder i kraft den 20 .

Helsingfors den 19 maj 2006

Republikens President

TARJA HALONEN

Omsorgsminister *Liisa Hyssälä*

2.

Lag**om ändring av 50 kap. 1 och 5 § i strafflagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i strafflagen av den 19 december 1889 (39/1889) 50 kap. 1 §, sådan den lyder delvis
ändrad i lagarna 1304/1993 och 564/2001, och 5 § 1 mom., sådan den lyder i lag 1304/1993,
som följer:

Gällande lydelse

1 §

Narkotikabrott

Den som olagligen

1) tillverkar eller försöker tillverka narkotika eller odlar opiumvallmo, kokabuske eller hampa för att användas som narkotika eller råvara för narkotika,

2) för eller försöker föra narkotika in i eller ut ur landet eller transporterar eller låter transportera narkotika,

3) säljer, förmedlar, till någon annan övre låter eller på annat sätt sprider eller försöker sprida narkotika, eller

4) innehar eller försöker anskaffa narkotika,

skall för *narkotikabrott* dömas till böter eller fängelse i högst två år.

5 §

Definitioner

Med narkotika avses i detta kapitel narkotika enligt narkotikalagen (1289/93).

Föreslagen lydelse

1 §

Narkotikabrott

Den som olagligen

1) tillverkar eller försöker tillverka narkotika,

2) odlar kokabuske, kat (*Catha edulis*) eller kaktusväxter som innehåller meskalin eller *Psilocybesvampar* eller opiumvallmo eller hampa för att användas som narkotika eller råvara för narkotika vid tillverkning eller produktion av narkotika,

3) för eller försöker föra narkotika in i eller ut ur landet eller transporterar eller låter transportera narkotika,

4) säljer, förmedlar, till någon annan övre låter eller på annat sätt sprider eller försöker sprida narkotika, eller

5) innehar eller försöker anskaffa narkotika,

skall för *narkotikabrott* dömas till böter eller fängelse i högst två år.

5 §

Definitioner

Med narkotika avses i detta kapitel narkotika enligt narkotikalagen (/20).

Denna lag träder i kraft den 20 .

3.

Lag**om ändring av 6 § i lagen om integritetsskydd i arbetslivet**

I enlighet med riksdagens beslut
 ändras i lagen av den 13 augusti 2004 om integritetsskydd i arbetslivet (759/2004) 6 §
 2 mom., som följer:

Gällande lydelse

6 §

Intyg över narkotikatest

Med intyg över narkotikatest avses ett intyg som en yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården och ett laboratorium som anvisats av arbetsgivaren har utfärdat över att arbetstagaren har genomgått ett test för utredning av användning av sådan narkotika som avses i 2 § i narkotikalagen (1289/1993) och i vilket ingår en på basis av testet uppgjord redogörelse för om arbetstagaren har använt narkotika för andra än medicinska ändamål på ett sätt som försämrar hans eller hennes arbets- eller funktionsförmåga.

Föreslagen lydelse

6 §

Intyg över narkotikatest

Med intyg över narkotikatest avses ett intyg som en yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården och ett laboratorium som anvisats av arbetsgivaren har utfärdat över att arbetstagaren har genomgått ett test för utredning av användning av sådan narkotika som avses i 2 § 1 mom. 5 punkten i narkotikalagen (/20) och i vilket ingår en på basis av testet uppgjord redogörelse för om arbetstagaren har använt narkotika för andra än medicinska ändamål på ett sätt som försämrar hans eller hennes arbets- eller funktionsförmåga.

Denna lag träder i kraft den 20 .

4.

Lag**om ändring av 3 § i lagen om företagshälsovård**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 21 december 2001 om företagshälsovård (1383/2001) 3 § 1 mom. 6 a-punkten, sådan den lyder i lag 760/2004, som följer:

Gällande lydelse

3 §

Definitioner

I denna lag avses med

6 a) narkotikatest ett test för utredning av användning av sådan narkotika som avses i 2 § narkotikalagen (1289/1993) samt en på basis av testet uppgjord redogörelse för om arbetssökanden eller arbetstagaren har använt narkotika för andra än medicinska ändamål,

Föreslagen lydelse

3 §

Definitioner

I denna lag avses med

6 a) narkotikatest ett test för utredning av användning av sådan narkotika som avses i 2 § 1 mom. 5 punkten i narkotikalagen (/20) samt en på basis av testet uppgjord redogörelse för om arbetssökanden eller arbetstagaren har använt narkotika för andra än medicinska ändamål,

Denna lag träder i kraft den 20 .

Statsrådets förordning

om narkotika

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning av social- och hälsovårdsministern, föreskrivs med stöd av narkotikalagen av den 2006 (/2006):

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Narkotika

De ämnen, preparat och växter som nämns i bilagan till denna förordning skall anses som sådan narkotika som avses i 2 § 1 mom. 5 punkten i narkotikalagen (./ ..).

2 §

Narkotikaprekursorer

De narkotikaprekursorer som avses i 2 § 1 mom. 5 punkten i narkotikalagen finns upptagna i bilagorna till de Europeiska gemenskapernas förordningar om handel med narkotikaprekursorer inom gemenskapen och med tredjeländer som nämns i 2 § 1 mom. 2 och 3 punkten i nämnda lag.

3 §

Definitioner

I denna förordning används de definitioner som fastställs i 2 § 1 mom. i narkotikalagen.

2 kap.

Tillståndsbeslut och påskrifter

4 §

Tillverkningstillstånd

I tillstånd att tillverka narkotika skall nämnas

- 1) tillverkarens namn och adress,
- 2) tillverkningsort,
- 3) benämningen på den narkotika som tillverkas och eventuell allmän internationell benämning,
- 4) tillåten tillverkningsmängd,
- 5) föreskrift om den tid inom vilken tillverkningen skall ske,
- 6) att narkotikan skall användas uteslutande för medicinskt eller vetenskapligt ändamål eller för ändamål som främjar förebyggande av narkotikabrott, samt
- 7) andra nödvändiga villkor för tillverkningen.

5 §

Importtillstånd

I beslutet om tillstånd att importera narkotika skall nämnas

- 1) benämningen på den narkotika som skall importeras och eventuell allmän internationell benämning,
 - 2) den mängd som skall importeras till Finland,
 - 3) importörens och avsändarens namn och adress,
 - 4) den tid inom vilken importen till Finland skall ske,
 - 5) eventuella särskilda bestämmelser beträffande importen av narkotikan till Finland,
 - 6) att narkotikan skall användas uteslutande för medicinskt eller vetenskapligt ändamål eller för ändamål som främjar förebyggande av narkotikabrott, samt
 - 7) andra nödvändiga villkor för importen till Finland.
- Om narkotika importeras till Finland i form av ett preparat, skall i tillståndet dessutom uppges preparatets benämning, ifall sådan finns, samt läkemedelsformen.

Sökanden skall utom importtillståndsbeslutet ges ett importbevis för att kunna utverka exporttillstånd hos behörig myndighet i avsändningslandet.

Då narkotika som förutsätter importtillstånd har importerats till Finland eller den tid som bestämts för importen till Finland har löpt ut, skall Läkemedelsverket till behörig myndighet i exportlandet återsända kopian av exportbeviset med anteckning om hur mycket som har importerats till Finland av den narkotikamängd som nämns i tillståndet samt uppgift om under vilket kvartal exporten har skett.

6 §

Exporttillstånd

I beslutet om tillstånd att exportera narkotika skall nämnas

1) benämningen på den narkotika som skall exporteras och eventuell allmän internationell benämning,

2) den mängd som skall exporteras från Finland,

3) exportörens och mottagarens namn och adress,

4) den tid inom vilken exporten från Finland skall ske,

5) nummer på det tillstånd som berättigar till import och den myndighet som utfärdat det, samt

6) eventuella särskilda bestämmelser beträffande exporten av narkotikan från Finland.

Om narkotika exporteras från Finland i form av ett preparat, skall i tillståndet dessutom uppges preparatets benämning, ifall sådan finns, samt läkemedelsformen.

Sökanden ges ett exportbevis som skall fogas till försändelsen.

Läkemedelsverket skall sända en kopia av exportbeviset till behörig myndighet i importlandet.

7 §

Hanteringstillstånd

I beslutet om tillstånd att hantera narkotika skall nämnas

- 1) hanterarens namn och adress,
- 2) hanteringsort,
- 3) den narkotika som skall hanteras, dess mängd och hanteringsändamål,
- 4) tillståndets giltighetstid, samt
- 5) andra nödvändiga villkor för hanteringen.

8 §

Skyldighet att återlämna export- och importtillstånd

Beslut om tillstånd för import och export som Läkemedelsverket beviljat skall återlämnas till Läkemedelsverket.

Besluten om import- och exporttillstånd skall återlämnas omedelbart efter det att importen till Finland eller exporten från Finland har skett eller då giltighetstiden för tillståndet har upphört. Ur de tillstånd som återlämnas skall framgå datum för importen till Finland eller exporten från Finland.

Import- och exporttillstånden skall förses med tullens anteckning om mängd samt övriga förtullningsanteckningar jämte datum. Förtullningsdagen avgör inom vilket kvartal ämnet anses ha importerats eller exporterats.

9 §

Påskrifter i fråga om narkotika

Av förpackningar för narkotika skall framgå ämnets benämning enligt hur det uppges i förteckningarna i 1961 års allmänna narkotikakonvention eller 1971 års konvention om psykotropa ämnen. Av förpackningen för narkotika som är avsedd för försäljning skall dessutom framgå ämnets eller preparatets narkotikahalt.

3 kap.

Apotekens skyldighet att bokföra, anmäla och kontrollera narkotika

10 §

Apotekens bokföringsskyldighet

Apoteken skall föra bok över de ämnen och

preparat som upptas i förteckningarna I—IV i 1961 års allmänna narkotikakonvention och i förteckningarna I—III i 1971 års konvention om psykotropa ämnen.

11 §

Uppgifter som apotekens bokföringsskyldighet förutsätter

Av apotekens bokföring skall följande uppgifter framgå:

- 1) det narkotiska ämnets eller preparatets benämning,
- 2) mängd som anskaffats i eller utlämnats från lager,
- 3) lagermängd,
- 4) patientens och läkarens namn,
- 5) numret på receptjournalen eller beredningssatskortet, samt
- 6) initialerna på den som antecknat ändringarna samt datum.

12 §

Apotekens anmälningsskyldighet

Apoteken skall årligen före utgången av januari till Läkemedelsverket lämna uppgifter om de mängder narkotika som de har tillverkat eller anskaffat i lager, förvarar i lager eller har utlämnat från lager samt om de mängder som använts för tillverkning av läkemedel. Anmälan skall också föras med uppgifter om de narkotiska ämnen som har förstörts under året.

4 kap.

Sjukhusens och hälsovårdscentralernas bokförings- och anmälningsskyldighet

13 §

Sjukhusens och hälsovårdscentralernas bokföringsskyldighet

Sjukhusapotek och läkemedelscentraler skall föra lagerbok över de ämnen och preparat som upptas i förteckningarna I—IV i

1961 års allmänna narkotikakonvention och i förteckningarna I—III i 1971 års konvention om psykotropa ämnen.

14 §

Uppgifter som skall framgå ur bokföringen

Av sjukhusapotekens och läkemedelscentralernas bokföring skall framgå motsvarande uppgifter som de som föreskrivs i 12 §. I stället för patientens och läkarens namn antecknas den avdelning eller verksamhetsenhet till vilken narkotikan eller beredningen har expedierats.

15 §

Förbrukningskort

När ett sjukhusapotek eller en läkemedelscentral expedierar ämnen eller preparat som ingår i förteckningarna I—IV i 1961 års allmänna narkotikakonvention eller förteckningarna I—III i 1971 års konvention om psykotropa ämnen till en avdelning eller verksamhetsenhet, skall ett förbrukningskort medfölja varje förpackning.

På förbrukningskortet skall anges preparatets benämning, mängd, expedieringsdag samt avdelningens eller verksamhetsenhetens namn. På förbrukningskortet skall antecknas patientens namn, intagen dos, läkarens namn samt namnteckning av den som givit det preparat som har använts som läkemedel jämte datum.

När preparatet har använts i sin helhet skall förbrukningskortet, försett med anteckning om eventuell mätningförlust, återsändas till sjukhusapoteket eller läkemedelscentralen undertecknat av avdelningens eller verksamhetsenhetens ansvarige läkare.

16 §

Sjukhusapotekens och läkemedelscentralernas anmälningsskyldighet

Sjukhusapotek och läkemedelscentraler skall årligen före utgången av januari till Lä-

kemedelsverket lämna motsvarande uppgifter som de som föreskrivits för apotek i 12 §.

5 kap.

Läkemedelspartiaffärernas och läkemedelsfabrikernas bokförings- och anmälnings-skyldighet

17 §

Läkemedelspartiaffärernas och läkemedelsfabrikernas bokföringsskyldighet

Läkemedelspartiaffärer och läkemedelsfabriker skall föra bok över narkotika vad gäller de ämnen och preparat som upptas i förteckningarna I—IV i 1961 års allmänna narkotikakonvention och i förteckningarna I—III i 1971 års konvention om psykotropa ämnen.

Utöver vad som föreskrivs i föregående moment skall varje läkemedelsfabrik dessutom föra bok över de ämnen som ingår i förteckning IV i 1971 års konvention om psykotropa ämnen, varav skall framgå de narkotikamängder som använts vid tillverkningen. Läkemedelsfabrikerna skall även föra bok över de preparat enligt 18 § 1 mom. i narkotikalagen (1603/93) som innehåller psykotropa ämnen och som har befriats från tillståndsplikt genom ett beslut av Läkemedelsverket.

18 §

Uppgifter i läkemedelspartiaffärernas och läkemedelsfabrikernas bokföring

Av läkemedelspartiaffärernas och läkemedelsfabrikernas bokföring skall följande uppgifter framgå:

- 1) det narkotiska ämnets eller preparatets benämning,
- 2) mängd som anskaffats i lager samt anskaffningsort,
- 3) mängd som utlämnats från lager och försändelseort,
- 4) lagermängd, samt
- 5) initialerna på den som antecknat ändringarna samt datum.

19 §

Läkemedelspartiaffärernas och läkemedelsfabrikernas anmälningsskyldighet

En årsanmälan om de ämnen och preparat som innehåller narkotika och en förhandskalkyl av följande års behov skall årligen före utgången av januari inlämnas till Läkemedelsverket.

6 kap.

Bokförings- och anmälningsskyldighet för importörer till Finland och exportörer från Finland

20 §

Bokföringsskyldighet för importörer till Finland och exportörer från Finland

Den som importerar narkotika till Finland eller exporterar narkotika från Finland skall föra bok över de ämnen och preparat som upptas i förteckningarna I—IV i 1961 års allmänna narkotikakonvention och i förteckningarna I—III i 1971 års konvention om psykotropa ämnen. Av bokföringen skall även framgå de narkotikamängder som ingår i sådana preparat vilkas import till Finland eller export från Finland inte förutsätter tillstånd.

21 §

Kvartalsanmälan

Anmälan om till Finland importerade och från Finland exporterade ämnen som ingår i förteckningarna I—IV i 1961 års allmänna narkotikakonvention och förteckningarna I—III i 1971 års konvention om psykotropa ämnen skall göras till Läkemedelsverket kvartalsvis. Anmälan skall lämnas senast den 5 april, juli, oktober och januari.

22 §

Uppgifter i kvartalsanmälan

Av kvartalsanmälan skall följande uppgif-

ter framgå:

- 1) det narkotiska ämnets benämning och mängd,
- 2) till vilka länder narkotikan har exporterats och från vilka länder den har importerats, samt
- 3) import- eller exporttillståndets nummer.

7 kap.

Övriga aktörers bokförings- och anmälningsskyldighet

23 §

Myndigheter och vetenskapliga forskningsanstalter

Myndigheter samt universitet och andra forskningsanstalter som har rätt att hantera narkotika och hålla narkotika i lager skall föra bok över narkotika i enlighet med vad som i 17—19 § föreskrivs om läkemedelspartiaffärer. I stället för försändelseort skall dock anges bruksändamål.

Uppgifterna och en uppskattning av följande års narkotikabehov skall inlämnas till Läkemiddelsverket såsom föreskrivs i 17 §.

24 §

Veterinärer

Veterinärer skall föra bok över de ämnen och preparat som upptas i förteckningarna I—IV i 1961 års allmänna narkotikakonvention och i förteckningarna I—III i 1971 års konvention om psykotropa ämnen.

Av veterinärernas bokföring skall följande uppgifter framgå:

- 1) det narkotiska ämnets benämning,
- 2) mängd som anskaffats i eller utlämnats från lager,
- 3) lagermängd, samt
- 4) utredning över den narkotika som använts eller utlämnats.

8 kap.

Hantering och förstöring av narkotika

25 §

Rekvisation

De narkotiska ämnen och preparat som avses i förteckningarna I, II och IV i 1961 års allmänna narkotikakonvention samt förteckningarna I och II i 1971 års konvention om psykotropa ämnen skall av sjukhusapotek, läkemedelscentraler, militärapotek och veterinärer rekvireras med särskild skriftlig rekvisition från en läkemedelspartiaffär eller en läkemedelsfabrik.

26 §

Förstöring

Om förstöringen av ämnen och preparat som upptas i förteckningarna I—IV i 1961 års allmänna narkotikakonvention samt förteckningarna I—III i 1971 års konvention om psykotropa ämnen skall ett protokoll avfattas. I protokollet antecknas narkotikans benämning, mängd och förpackningens satsnummer eller numret på beredningssatskortet.

Protokollet över förstöringen skall undertecknas av två personer, varav den ena skall vara den ansvariga person eller dennes företrädare som avses i 9 § i narkotikalagen.

9 kap.

Ikraftträdande

27 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 200.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.